

Appendix A t/m C Bijbelcommentaren

Vragen over leerstellingen

(door E.G.White)

Page 437-438; blz. 696

Christus' Plaats in de Godheid

Appendix A

Omdat de geschriften van E.G.White vaak zijn verdraaid en onjuist worden aangehaald door critici of lasteraars, geven wij hier een samenvattende bundeling van haar leer over de Godheid en het eeuwig voorbestaan van Christus, alsook Zijn plaats in de Godheid, of wel de Drieëenheid; Zijn natuur tijdens Zijn menswording en Zijn verzoenend Offer en priesterlijk werk.

I – De Godheid en de Natuur van Christus

Christus, het Woord, de Eniggeborene van God, was Eén met de Eeuwige Vader – Eén in natuur, karakter en doel – het enige Wezen dat inzage had in alle raadsbesluiten en bedoelingen van God. *“Men noemt Zijnen Naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst”* (Jesaja 9:5). *“Zijn uitgangen zijn van ouds, van de dagen der eeuwigheid”* (Micha 5:2). (PP blz.9)

De Joden hadden nooit eerder zulke woorden van mensen lippen gehoord, en een overtuigende invloed ging ermee gepaard, want het leek alsof Goddelijkheid door het menselijke straalde toen Jezus zei: *“Ik en de Vader zijn Eén”*. De woorden van Christus hadden een diepe betekenis toen Hij de uitspraak deed dat Hij en de Vader Eén in wezen waren en dezelfde eigenschappen bezaten. (ST 27 nov.1893, p.54)

Toch was de Zoon van God de erkende Heerser van het heelal, bekleed met dezelfde macht en hetzelfde gezag als de Vader. (GS p.495)

Om de overtreders van Gods wet te redden, kwam Christus, de Gelijke aan de Vader, om bij de mensen de hemel voor te leven, zodat ze konden leren wat het wil zeggen, dat de hemel in het hart is. Hij illustreerde wat de mens moet zijn om de kostbare zegen van het leven dat aan het leven van God beantwoord, waardig te zijn. (FCE p.179)

De enige manier waarop het gevallen mensdom kon worden hersteld, was door de gave van Zijn Zoon, Zijn Gelijke Die de eigenschappen van God bezit. Hoewel Christus zo hoog verheven was, stemde Hij toe de menselijke natuur op Zich te nemen, zodat Hij ten behoeve van de mens kon werken en Zijn ontrouwe onderdanen met God kon verzoenen. Toen de mens rebelleerde, pleitte Christus op zijn Eigen verdiensten ten behoeve van de mens en Hij werd de Plaatsvervanger en Borg voor de mens. Hij nam op Zich, ten voordele van de mens de machten der duisternis te bestrijden; Hij overwon door de vijand der zielen te verslaan en de mens de beker der zaligheid toe te reiken. (RH, 8 nov.1892; p.690).

Page 438-439; blz. 697

De wereld werd oor Hem gemaakt, *“en zonder Hem is geen ding gemaakt, dat gemaakt is”*. Als Christus alles heeft geschapen, bestond Hij vòòr alle dingen. De woorden die hierop betrekking hebben, zijn zo afdoende, dat niemand hoeft te

Appendix A t/m C Bijbelcommentaren

twijfelen. Christus was in wezen God in de hoogste zin van het Woord. Hij was van alle eeuwigheid met God, God over alles, gezegend tot in eeuwigheid ...

Er is licht en heerlijkheid in de Waarheid dat Christus Eén was met de Vader, eer de wereld werd geschapen. Dit is het Licht dat schijnt in een duistere plaats en deze verlicht met Goddelijke, oorspronkelijke heerlijkheid. Deze Waarheid, die op zichzelf oneindig mysterieus is, verklaart andere verborgen en op andere wijze onverklaarbare Waarheden, omdat die gehuld zijn in een niet te benaderen en onbegrijpelijk licht. (RH, 5 april 1906; p.8).

De Koning van het heelal riep de hemelse scharen voor Zijn troon om in hun tegenwoordigheid de ware positie van Zijn Zoon bekend te maken en Zijn verhouding tot alle geschapen wezens te tonen. Gods Zoon deelde de troon met de Vader en de heerlijkheid van de Eeuwige, in Zichzelf Bestaande, omgaf Hen beiden. (PP blz.11,12).

Hoeveel een herder ook van zijn schapen mag houden, hij houdt toch meer van zijn zonen en dochters. Jezus is niet alleen onze Herder, Hij is ook onze *“Eeuwige Vader”*. En Hij zegt: *“Ik ken de Mijnen, en wordt van de Mijnen gekend. Gelijkerwijs de Vader Mij kent, alzo ken Ik ook de Vader.”* (Johannes 10:14-15). Wat een geweldige uitspraak! De Eniggeboren Zoon, Die aan de boezem van de Vader is, van Wie God gezegd heeft: *“De Man Die Mijn Metgezel is”* (Zacharia 13:7). De omgang tussen Hem en de Eeuwige God wordt aangewend om de omgang voor te stellen tussen Christus en Zijn kinderen op aarde! (WE blz.401).

Nog steeds trachtte Jezus de juiste richting aan haar geloof te geven en zei: *“Ik ben de Opstanding en het Leven”*. In Christus is leven, oorspronkelijk, van niemand afgeleid, echt leven. *“Wie de Zoon heeft, heeft het leven.”* (1 Johannes 5:12) De Godheid van Christus is voor de gelovige de zekerheid van het eeuwige leven. (WE blz.440)

Stilzwijgen viel over de menigte. Gods Naam, aan Mozes bekend gemaakt om de gedachte van eeuwige tegenwoordigheid onder woorden te brengen, werd door deze Rabbi uit Galilea opgeëist als de Zijne. Hij had van Zichzelf beweerd dat Hij in zichzelf bestond, dat Hij het was van Wie aan Israël was beloofd: *“Wiens Oorsprong is van ouds, van de dagen der eeuwigheid”*. (WE blz.391)

De Verlosser der wereld was aan God gelijk. Zijn gezag stond gelijk aan het gezag van God. Hij beweerde dat hij geen bestaan had gescheiden van de Vader. Het gezag waarmee Hij sprak en de wonderen deed, was absoluut het Zijne; toch geeft Hij ons de verzekering dat Hij en de Vader Eén zijn. (RH, 7 jan.1890 p.1)

Page 439-440; blz. 698

Jehova, de Eeuwige, in Zichzelf Bestaande, de Ongeschapene, de Bron en Onderhouder van alles, heeft alleen recht op volkomen eerbied een aanbedding. (PP blz.270)

Jehova is de Naam die aan Christus wordt gegeven. *“Zie, God is mijn heil”*, schrijft de profeet Jesaja; *ik vertrouw en vrees niet, want mijn sterkte en mijn psalm is de Heere Heere, en Hij is mij tot heil geweest. Dan zult gij met vreugde water scheppen uit de bronnen des heils. 4 En gij zult te dien dage zeggen: Looft de Heere, roept Zijn Naam aan, maakt onder de volken Zijn daden bekend, vermeldt, dat Zijn Naam verheven is.”* *“Te dien dage zal in het land Juda dit lied gezongen worden: Wij hebben een sterke stad; Hij stelt heil tot muren en voorwal. Opent de poorten, opdat een rechtvaardig volk binnenga, dat zijn trouw bewaart. Standvastige*

Appendix A t/m C Bijbelcommentaren

zin bewaart Gij in volkomen vrede, omdat men op U vertrouwt. Vertrouwt op de Heere voor immer, want de Heere Heere is een eeuwige Rots.” (ST, 3 mei 1899 p.2)

De hemelse poorten zullen opnieuw verhoogd worden, en met tienduizend maal tienduizenden en duizend maal duizenden heiligen zal onze Heiland uitgaan als Koning der koningen en Heere der heren. Jehova Immanuel “zal Koning worden over de gehele aarde; te dien dage zal de Heere de Enige zijn en Zijn Naam de Enige.” (BZ blz.96)

Dit is de beloning van allen die Christus volgen. Jehova Immanuel, Hij “In wie alle schatten der wijsheid en kennis verborgen zijn”, “in wie alle volheid der Godheid lichamelijk woont” (Kolossenzen 2:3,9). – genade te mogen vinden in zijn ogen, Hem te kennen, Hem te bezitten, doordat het hart zich meer en meer openstelt om zijn karaktereigenschappen te ontvangen; zijn liefde en kracht te kennen, de ondoorgrondelijke rijkdommen van Christus te bezitten, meer en meer te begrijpen “hoe groot de lengte en breedte en hoogte en diepte is, en te kennen de liefde van Christus, Die de kennis te boven gaat, opdat gij vervuld wordt tot al de volheid Gods” (Efeze 3:18,19) “dit is het deel van de knechten des Heeren en hun recht van Mijnentwege, luidt het Woord des Heeren.” (BZ blz. 36)

Voor de intrede van de zonde was er in het ganse heelal vrede en vreugde. Alles was in volmaakte harmonie met de wil van de Schepper. De liefde tot God overheerste alles en de liefde voor elkaar was onbaatzuchtig. Christus, het Woord, de Eniggeboren Zoon van God, was Eén met de Vader – Eén in natuur, Eén in karakter, Eén in doelstelling – het enige Wezen in het gehele universum dat deel had aan het overleg en inzicht in de plannen van God. De Vader heeft door Christus alle hemelse wezens geschapen. (GS blz. 455).

Als de mens de uitspraken van het door God ingegeven Schriftwoord over de Godheid van Christus verwerpen, wordt elke discussie over dit punt zinloos, want men zal met geen enkel argument, hoe afdoend ook, kunnen overtuigen. “Doch een ongeestelijk

Page 440-441; blz. 699

mens aanvaardt niet hetgeen van de Gest Gods is, want het is hem dwaasheid en hij kan het niet verstaan, omdat het slechts geestelijk te beoordelen is”. (1 Korinthe 2:14). Niemand die deze dwaling aanneemt, kan zich een juist beeld vormen van het karakter en de opdracht van Christus, of een juiste kijk hebben op het Verlossingsplan. (GS blz. 482)

II – Het Eeuwig Vòòrbestaan van Christus

De Heere Jezus Christus, de Goddelijke Zoon van God, bestond vanaf alle eeuwigheid als een onderscheiden Persoon, en toch was Hij Eén met de Vader. Hij was de overweldigende heerlijkheid van de hemel. Hij was de Aanvoerder van de hemelse engelen en de aanbeddende hulde van de engelen aanvaardde Hij als een recht. Hierdoor beroofde Hij God niet. (RH 5 april, 1906; p.8)

Terwijl Christus sprak over Zijn vòòrbestaan, leidde Hij de gedachten door eindeloze eeuwen terug. Hij geeft ons de verzekering dat er nooit een tijd geweest is, waarin Hij niet nauw verbonden was met de eeuwige God. Hij, naar Wiens stem de Joden toen luisterden, was hij God geweest als Eén, Die met Hem was opgegroeid. (St 29, 8 aug.1900)

Appendix A t/m C Bijbelcommentaren

Hier laat Christus zien, dat al gingen zij uit van de gedachte dat Hij nog geen vijftig jaar oud was, toch Zijn Goddelijk leven niet naar menselijke berekening bepaald kon worden. Het bestaan van Christus vòòr Zijn menswording is niet met getallen af te meten. (ST 3 mei, 1899)

Van alle eeuwigheid af was Christus met de Vader verenigd en toen Hij de menselijke natuur op Zich nam, was Hij toch nog Eén met God. (ST 2 aug.1905; p.10)

Toen Christus de hemelse poorten binnenging, werd Hij temidden van de aanbiddende engelen op de troon verheven. Zodra deze plechtigheid had plaats gevonden, daalde de Heilige Geest in rijke stromen op de discipelen neer en Christus werd in werkelijkheid verheerlijkt met de heerlijkheid, die Hij van eeuwigheid af bij de Vader had. (JR blz. 27)

Maar hoewel Gods Woord spreekt over de menselijkheid van Christus terwijl Hij op aarde was, wordt daarin ook duidelijk over Zijn vòòrbestaan gesproken. Het Woord bestond als een Goddelijk Wezen, ja, als de eeuwige Zoon van God, verenigd en Eén met de Zijn Vader. Van eeuwigheid af was Hij de Middelaar van het verbond, in Wie alle volken op aarde, zowel Joden als heidenen, gezegend zouden worden als ze Hem zouden aannemen. *“Het Woord was bij God en het Woord was God”*. Alvorens mensen of engelen werden geschapen, was het Woord bij God en was God. (RH 5 april, 1906)

Een mens leeft, maar hij heeft het leven gekregen, een leven dat uitgeblust zal worden. *“Wat is uw leven? Het is een damp,*

Page 441-442; blz. 700

die voor een korte tijd blijft en dan verdwijnt”. Maar het leven van Christus is geen damp; het eindigt nooit; het is een leven dat bestond eer de werelden werden geschapen. (ST 17 juni 1897; p.5).

Van de dagen der eeuwigheid was de Heere Jezus Christus Eén met de Vader. Hij was het Beeld Gods, het Beeld van Zijn grootheid en majesteit. *“de afstraling van Zijn heerlijkheid”*. (WE blz. 11)

Hij was Eén met de Vader eer de engelen werden geschapen. (1SP p.17)

Christus was werkelijk in de volle betekenis van het woord God. Hij was God van alle eeuwigheid af, God boven alles, gezegend tot in eeuwigheid. (RH 4 april, 1906; p.8)

Gods Naam, aan Mozes genoemd om de gedachte van eeuwige tegenwoordigheid onder woorden te brengen, was door deze Rabbi uit Galilea opgeëist als de Zijne. Hij had van Zichzelf beweerd dat Hij de Ene in Zichzelf Bestaande was, dat Hij het was Die aan Israëel was beloofd: *“Wiens uitgangen zijn van ouds, van de dagen der eeuwigheid.”* (Micha 5:1) (WE blz. 391)

Hierin (Gods Woord) kunnen wij vinden wat onze Verlossing heeft gekost aan Hem, Die van de beginnen Eén was met de Vader. (CPT p.13)

III – Drie Personen in de Godheid

Er zijn drie levende Personen in het hemelse Trio; in de Naam van deze drie grote Machten – de Vader, de Zoon, en de Heilige Geest – worden zij, die door een levend geloof Christus aannemen, gedoopt, en deze Machten zullen met de gehoorzame onderdanen van de hemel samenwerken bij hun inspanningen om het nieuwe leven in Christus te leven. (Ev. p.615)

Appendix A t/m C Bijbelcommentaren

De Godheid werd vervuld met medelijden voor het mensdom en de Vader, de Zoon en de Heilige geest zetten Zich in om het Verlossingsplan uit te werken. (CH p.222)

Zij die de drie engelenboodschap verkondigen, moeten de gehele wapenrusting Gods aandoen, om moedig op hun post te kunnen staan, met laster en bedrog voor ogen, terwijl ze de goede strijd des geloofs strijden en de vijand weerstand bieden met de woorden: *“Er staat geschreven”*. Plaats u zelf daar, waar de drie grote Machten des hemels, de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, u van dienst kunnen zijn. Deze machten werken samen met wie zich zonder beperking aan God geven. De hemelse kracht staat ter beschikking van hen die God geloven. Hij die God tot zijn vertrouwen stelt, wordt beschermd door een onzichtbare muur. (Southern Watchman, 23 febr.1904; p.122).

Onze heiligmaking is het werk van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Het is de vervulling van het verbond dat God gemaakt heeft met hen, die zich met Hem verbinden, die staan

Page 442-443; blz. 701

naast Hem, naast Zijn Zoon en naast de Heilige Geest, in een heilige gemeenschap. Bent u wedergeboren? Bent u een nieuwe schepping in Christus Jezus geworden? Werk dan samen met de drie Machten in de hemel, Die voor u werken. Als u dit doet, zult u aan de wereld de beginselen der gerechtigheid openbaren (ST 19 juni 1901).

De eeuwige hemelse Waardigheidsbekleders – God, Christus en de Heilige Geest – Die hen (de discipelen) toerustten met meer dan sterfelijke energie, ... willen met hen voortgaan in het werk en de wereld van zonde overtuigen. (Ev. p.616).

Wij moeten samenwerken met de drie grootste Machten van de hemel – met de Vader, de Zoon en de Heilige Geest – en deze Machten zuyllen door ons werken en ons maken tot Gods medewerkers. (Ev. p.617)

Zij, die gedoopt zijn in de drievoudige Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, maken bij het eerste begin van hun christelijke leven publiekelijk openbaar, dat ze de dienst van satan hebben losgelaten en leden zijn geworden van de Koninklijke familie, kinderen van de hemelse Koning. (6T p.91)

Appendix A t/m C Bijbelcommentaren

De Natuur van Christus Gedurende de Menswording

Appendix B

I – De Verborgenheid van de Menswording

Het menszijn van Gods Zoon betekent alles voor ons. Het is de gulden keten die ons met Christus verbindt, en door Christus met God. Dit moet onze studie zijn. Christus was werkelijk mens; Hij gaf het bewijs van Zijn nederigheid door mens te worden. Toch was Hij God in het vlees. Als wij dit onderwerp benaderen, doen wij er goed aan, acht te slaan op de woorden van Christus tot Mozes bij het brandende braambos: *“Doe de schoenen van uw voeten, want de plaats waarop gij staat, is heilige grond.”* Wij moeten deze studie benaderen met de nederigheid van iemand die met een berouwvol hart leert. De studie van de menswording van Christus is een vruchtbaar terrein, dat de zoeker, die diep graaft naar verborgen schatten, zal belonen. (YI 13 okt. 1898)

Het enige plan dat bedacht kon worden om het mensdom te redden, was het plan dat de Menswording, vernedering en kruisiging van Gods Zoon, de Majesteit des hemels vereiste. Nadat het Verlossingsplan was uitgedacht, had satan geen vaste grond meer waarop hij zijn suggestie kon bouwen dat God niets kon geven om zo'n onbetekenend schepsel als een mens. (ST 20 jan. 1890.

Page 443-444; blz. 702

Als wij nadenken over de Menswording van Christus in nederigheid, staan wij voor een raadsel, voor een ondoorgrondelijk mysterie, dat de menselijke geest niet kan bevatten. Hoe meer wij er over nadenken, des te verbazingwekkender schijnt het. Hoe groot is de tegenstelling tussen de Goddelijkheid van Christus en het hulpeloze Kindje in de kribbe van Bethlehem! Hoe kunnen wij de afstand overbruggen tussen de machtige God en een hulpeloos Kind? En toch was de Schepper van werelden, Hij in Wie de volheid der Godheid lichamelijk woont, openbaar in het hulpeloze Kindje in de kribbe. Ver boven alle engelen, aan de Vader gelijk in waardigheid en heerlijkheid, en toch bekleed met het kleed der menselijkheid! Goddelijkheid en menselijkheid waren op een verborgen wijze verenigd, en mens en God werden Eén. In deze Eenheid ligt de hoop voor het gevallen mensdom. Als wij in nederigheid op Christus zien, zien wij op God; wij zien in Hem de afstraling van Zijn heerlijkheid, het uitgedrukte Beeld van Zijn zelfstandigheid. (ST 30 juli 1896)

Als de evangeliewerker het leven van Christus bestudeert en stilstaat bij de aard van Zijn werk, zal elke nieuw onderzoek iets meer openbaren van groter belang, meer dan tot dusver ontvouwd is. Het onderwerp is onuitputtelijk. De studie van de menswording van Christus, Zijn Verzoenend Offer en Middelaarswerk, zullen het denken van de ijverige student bezighouden zolang er tijd zal zijn. (GW p.251)

Het is inderdaad een mysterie dat God op deze wijze in het vlees geopenbaard zou worden. Zonder de hulp van de Heilige Geest kunnen wij niet hopen dit onderwerp te verstaan. De meest vernederende les die de mens moet leren, is dat menselijke wijsheid niet betekent, dat het dwaasheid is om door eigen pogingen God te vinden. (RH 5 april 1906)

Appendix A t/m C Bijbelcommentaren

Werd de menselijke natuur van de Zoon van Maria veranderd in de Goddelijke natuur van de Zoon van God? Nee, beide naturen werden op mysterieuze wijze verenigd in Eén Persoon – de Mens Jezus Christus. In Hem woonde alle volheid der Godheid lichamelijk ...

Dit is een groot mysterie, een verborgenheid die in al zijn grootheid nooit ten volle zal worden verstaan eer de verheerlijking van de verlostten zal plaats vinden. Dan zullen de macht, de grootheid en doeltreffendheid van Gods gave aan de mens begrepen worden. Maar de vijand is vastbesloten ervoor te zorgen dat deze gave als zo geheimzinnig wordt gezien, dat ze alle betekenis verliest. (5BC p. 1113; blz. 361)

Wij kunnen het grote mysterie van het Verlossingsplan niet verklaren. Jezus heeft menselijkheid op Zich genomen, opdat Hij de mensheid zou kunnen bereiken; maar wij kunnen niet verklaren hoe Goddelijkheid met menselijkheid bekleed kon worden. Een engel zou niet hebben geweten hoe hij met de gevallen mens kon meevoelen, maar Christus kwam naar deze wereld en onderging

Page 444-445; blz. 703

al onze verzoeken, droeg al onze smarten. (RH 10 okt. 1889)

II – Wonderlijke Vereniging van het Menselijke en het Goddelijke

Terwijl Christus Zijn Koninklijke kroon aflegde, bekleedde Hij Zijn Goddelijkheid met menselijkheid, opdat de mens opgetrokken kon worden uit zijn ontarding en in een gunstige positie gebracht kon worden. Christus had niet naar deze aarde kunnen komen met de heerlijkheid die Hij in de hemel had. Zondige mensen hadden die aanblik niet kunnen verdragen. Hij hulde Zijn goddelijkheid in een menselijk gewaad, maar deed geen afstand van Zijn Goddelijkheid. Als een Goddelijk-menselijk Heiland kwam Hij om Zich te plaatsen aan het hoofd van het gevallen mensdom, om deel te hebben aan hun ervaring van de kinderjaren tot de volwassenheid. Hij kwam naar deze aarde en leidde een leven van volmaakte gehoorzaamheid, opdat de mens deel zou kunnen hebben aan de Goddelijke natuur. (RH 15 juni 1905)

In Christus gingen Goddelijkheid en menselijkheid samen. De Goddelijkheid werd niet vernederd tot menselijkheid. De Goddelijkheid behield haar plaats, maar de menselijkheid kon, door vereniging met de Goddelijkheid, weerstand bieden aan de felste toets van verzoeking in de woestijn. De vorst van deze wereld kwam hij Christus toen Deze lange tijd had gevast en honger had; hij stelde Hem voor, te bevelen dat de stenen broden zouden worden. Maar Gods plan, uitgedacht voor de redding van de mens, voorzag dat Christus honger, armoede en elke andere fase van menselijke ervaring zou leren kennen. (RH 18 febr. 1890)

Hoe meer wij er over nadenken dat Christus op deze aarde een Kindje werd, des te verwonderlijker lijkt het. Hoe is het mogelijk dat de hulpeloze Baby in de kribbe te Bethlehem nog steeds de Goddelijke Zoon van God is? Al kunnen wij het niet begrijpen, wij kunnen toch geloven dat Hij, Die de werelden heeft gemaakt, terwille van ons een hulpeloze Kind is geworden. Hoewel Hij boven de engelen stond, werd Hij één met ons. In Hem zijn God en mens Eén geworden; en in dit feit vinden wij de hoop van ons gevallen mensdom. Als wij op Christus in het vlees zien, zien wij

Appendix A t/m C Bijbelcommentaren

op God in menselijkheid; wij zien in Hem de uitstraling van Goddelijke heerlijkheid, het uitgedrukte Beeld van God de Vader. (YI 21 nov.1895)

Niemand kan hij het zien op dat kinderlijk gelat, dat straalde van bezieling, zeggen dat Christus net als andere kinderen was. Hij was God in menselijk vlees. Als Zijn metgezellen er bij Hem op aandrongen om kwaad te doen, straalde de Goddelijkheid door het menselijke en Hij weigerde beslist. Ogenblikkelijk maakte Hij onderscheid tussen goed en kwaad, en stelde de zonde in het licht van Gods geboden, terwijl Hij de wet hoog hield als een

Page 445-446; blz. 704

spiegel, die licht wierp op het kwaad. (YI 8 sept. 1898)

Als lid van het menselijk geslacht was Hij sterfelijk, maar als God was Hij de Bron van leven voor de wereld. In Zijn Goddelijkheid had Hij altijd weerstand kunnen bieden aan het naderen van de dood en had Hij kunnen weigeren in de macht ervan te komen. Maar Hij legde vrijwillig Zijn leven af, opdat Hij, door zo te doen, leven en onsterfelijkheid aan het licht kon brengen ... Wat een vernedering! Engelen waren verbaasd! De tong kan het nooit beschrijven, de verbeelding kan het niet bevatten. Het eeuwig Woord stemde toe vlees te worden. God werd Mens! (RH 5 juli, 1887)

De apostel wilde onze aandacht van onszelf afwenden en richten op de Overste Leidsman van onze zaligheid. Hij houdt ons Zijn twee naturen voor, Goddelijkheid en menselijkheid. ... Vrijwillig nam Hij de menselijke natuur op Zich. Het was Zijn Eigen daad en Zijn Eigen vrije keuze. Hij bekleedde Zijn Goddelijkheid met menselijkheid. Al die tijd was Hij God, maar Hij vertoonde Zich niet als God. Hij omhulde de bewijzen van de Godheid, Die aanbidding hadden vereist en de bewondering van Gods universum hadden opgeroepen. Hij was God toen Hij op aarde was, maar Hij ontdeed Zich van de gedaante van God en nam in plaats daarvan vorm en uiterlijk van een mens aan. Hij bewandelde de aarde als een Mens. Om onzentwil werd Hij arm, opdat wij door Zijn armoede rijk zouden worden. Hij legde Zijn heerlijkheid en majesteit af. Hij was God, maar van de heerlijkheid van de gedaante van God deed Hij voor een tijd afstand. ... Hij droeg de zonden van de wereld en onderging de straf, die als een berg op Zijn Goddelijke ziel drukte. Hij gaf Zijn leven als Offer, opdat de mens niet voor eeuwig zou sterven. Hij stierf, niet omdat Hij moest sterven, maar uit Eigen vrije keus. (RH 5 juli 1887)

Werd de menselijke natuur van de Zoon van Maria veranderd in de Goddelijke natuur van de Zoon van God? Nee, beide naturen werden op mysterieuze wijze verenigd en één Persoon – de Mens Christus Jezus. In Hem woonde al de volheid der godheid lichamenlijk. Toen Christus gekruisigd werd, stierf Zijn menselijke natuur. De Godheid stierf niet; dat zou onmogelijk zijn geweest. (5BC p.1113; blz. 361)

III – Hij Nam de Menselijke Natuur op Zich

Christus kwam naar de aarde, nam de menselijkheid aan en stond daar als Vertegenwoordiger van de mens om in de strijd tegen satan te laten zien dat de mens, zoals God hem had geschapen, verbonden met de Vader en de Zoon, elk Goddelijk gebod kon gehoorzamen. (ST 9 juni 1898)

Christus wordt de tweede Adam genoemd. In reinheid en heiligheid verbonden met God en geliefd door God. Hij begon waar

Appendix A t/m C Bijbelcommentaren

Page 446-448; blz. 705

de eerste Adam begon. Gewillig betrad Hij het terrein waar Adam viel en Hij herstelde Adams fout. (YI 2 juni 1898)

In de volheid der tijden zou Hij in menselijke gedaante geopenbaard worden. Hij moest Zijn positie aan het hoofd van de menselijkheid innemen door de natuur, maar niet door de zondigheid van de mens aan te nemen. In de hemel werd een stem vernomen: *“De Verlosser zal tot Sion komen en tot hen die zich afkeren van de overtreding in Jacob, zegt de HEERE.”* (ST 29 mei 1901)

Toen Christus Zijn hoofd boog en stierf, sleurde Hij de zuilen van satans koninkrijk mee naar beneden. Hij overwon satan in dezelfde natuur waarover satan in het paradijs de overwinning had behaald. De vijand werd door Christus in Zijn menselijke natuur overwonnen. De macht van de Godheid van Christus was verborgen. Hij overwon in de menselijke natuur, terwijl Hij op God vertrouwde om kracht. (YI 25 april 1901)

Door de menselijke natuur in zijn gevallen toestand op Zich te nemen, had Christus niet in het minst deel aan de zonde ervan. Hij was onderworpen aan de kwalen en zwakheden waarmee de mens is omgeven, opdat vervuld zou worden hetgeen gesproken was door de profeet Jesaja: *“Onze zwakheden heeft Hij op Zich genomen en onze ziekten heeft Hij gedragen.”* Hij kende het gevoel van onze zwakheden en werd in alle dingen verzocht gelijk als wij. En toch kende *“geen zonde”*. Hij was het Lam *“zonder vlek en zonder rimpel”*. Als satan ook maar in het geringste Christus tot zonde had kunnen verleiden, zou hij het hoofd van de Heiland hebben verbrijzeld. Zoals de zaken nu lagen, kon hij slechts Zijn hiel verbrijzelen. Als het hoofd van Christus getroffen was, zou de loop van het mensdom vergaan zijn. De toorn van God zou op Christus zijn gekomen zoals dat met Adam was gebeurd ... Wij moeten geen onjuiste voorstelling hebben wat betreft de volkomen zondeloosheid van de menselijke natuur van Christus. (5BC p.1131; blz. 391)

Wees voorzichtig, heel voorzichtig, hoe u stilstaat bij de menselijke natuur van Christus. Houd Hem de mensen niet voor als Iemand met de aangeboren neigingen tot zondigen. Hij is de tweede Adam. De eerste Adam werd geschapen als een zuiver zondeloos wezen, zonder dat er een spoor van zonde aan hem kleefde. Hij was geschapen naar Gods Beeld. Hij kon vallen, en is gevallen door overtreding. Als gevolg van de zonde werd zijn nageslacht geboren met de daaraan verbonden neigingen tot ongehoorzaamheid. Maar Jezus Christus was de eniggeboren Zoon van God. Hij nam de menselijke natuur op Zich en werd in alles verzocht, zoals de menselijke natuur verzocht wordt. Hij had kunnen zondigen; Hij had kunnen vallen, maar geen enkel moment was er in Hem een boze neiging tot zonde. Hij werd in de woestijn door verzoeken aangevallen, evenals Adam door verzoeken werd aangevallen in de hof van Eden. (5BC p.1128; blz.386-387)

Gods Zoon vernederde Zich en nam de natuur van de mens

Page 448; blz. 706

op Zich, nadat het mensdom vierduizend jaar van Eden en van hun oorspronkelijke staat van reinheid en oprechtheid was afgedwaald. Zonde had zijn vreselijke kenmerken eeuwenlang op het mensdom zichtbaar gemaakt; lichamelijke en zedelijke ontaarding heerste in het menselijk geslacht. Toen Adam door de verzoeker in Eden werd aangevallen, was op hem geen smet van zonde ... Christus stond in de woestijn

Appendix A t/m C Bijbelcommentaren

der verzoeking in de plaats van Adam om de toets te ondergaan waarin Adam tekort schoot. (RH 28 juli 1874)

Vermijd elke vraag met betrekking tot de menselijkheid van Christus, die verkeerd begrepen kan worden. De Waarheid ligt dicht bij het pad van de aanmatiging. Als u het hebt over de menselijkheid van Christus, moet u heel goed acht slaan op elke bewering, opdat er niet meer van uw woorden gemaakt wordt dan de bedoeling is en u op deze wijze het duidelijk begrip van Zijn menselijkheid, verenigd met Zijn Goddelijkheid, uit het oog verliest of verduistert. Zijn geboorte was een wonder van God.... Laat nooit, hoe dan ook, in het minst de indruk achter op de menselijke geest dat ook maar een smet van, of een neiging tot verdorvenheid op Christus rustte, of dat Hij ook maar in het geringste toegaf aan de verdorvenheid. Hij werd in alle dingen verzocht zoals de mens verzocht wordt en toch wordt Hij "*het Heilige*" genoemd. Het is een mysterie dat voor stervelingen onverklaarbaar blijft, dat Christus in alle dingen verzocht kon worden als wij, zonder te zondigen. De menswording van Christus is altijd een mysterie geweest en zal het ook altijd blijven. Datgene wat geopenbaard is, is voor ons en voor onze kinderen, maar ieder mens zij gewaarschuwd om Christus volledig menselijk te maken zoals wij zijn, want dat is onmogelijk. (5BC p.1128-1129; blz. 387)

Wat een tegenstrijdigheden komen samen en worden openbaar in de persoon van Christus! De machtige God, en toch een hulpeloos Kind! De Schepper van de gehele wereld en toch in een wereld die Hij geschapen had, vaak hongerig en vermoeid, zonder een plaats om Zijn hoofd neer te leggen. De Zoon des mensen, en toch oneindig hoger dan de engelen! Gelijk aan de Vader, en toch de Goddelijkheid bekleed met menselijkheid, aan het hoofd van het gevallen mensdom, zodat menselijke wezens in een voordelige positie geplaatst konden worden! Bezitter van eeuwige rijkdommen, terwijl Hij toch een leven leidde van een arme! Eén met de Vader in waardigheid en macht, toch in Zijn menselijkheid verzocht in alle dingen evenals wij! OP het moment van zijn lijden en sterven aan het kruis een Overwinnaar, Die het verzoek van een berouwvolle zondaar om aan hem te denken als Hij in Zijn Koninkrijk kwam, beantwoordde! (ST 26 april, 1905)

Page 449-450; blz. 707

IV – Nam de Aanleg van de Menselijke Natuur op Zich

De leerstelling van de menswording van Christus in menselijk vlees is een geheimenis "*die verborgen is geweest van alle eeuwen en van alle geslachten*". Het is het grote en diepgaande geheim van de Godzaligheid....

Christus deed niet alsof Hij de menselijke natuur aannam, Hij nam deze werkelijk aan. Hij bezat in werkelijkheid de menselijke natuur. "*Daar nu de kinderen deelhebben aan vlees en bloed, heeft ook Hij op gelijke wijze daaraan deel gekregen*". Hij was de Zoon van Maria; naar menselijke afstamming was Hij uit het geslacht van David. (RH 5 april 1906)

Hij kwam naar deze wereld in menselijke gedaante om als Mens onder de mensen te wonen. Hij nam de aanleg van de menselijke natuur op Zich om beproefd en verzocht te worden. In Zijn menselijkheid had Hij deel aan de Goddelijke natuur. In zijn menswording kreeg Hij in nieuwe zin de titel "*Zoon van God*". (ST 2 aug. 1905)

Appendix A t/m C Bijbelcommentaren

Maar onze Heiland heeft de menselijke natuur op Zich genomen, met alles waaraan deze is blootgesteld. Hij nam de natuur van de mens aan met de mogelijkheid om toe te geven aan de verzoeking. Wij behoeven niets te dragen wat Hij niet reeds heeft doorstaan. (WE blz. 86)

Christus droeg de zwakheden en kwalen van het mensdom zoals deze bestonden toen Hij naar de aarde kwam om de mens te helpen. Hij moest ten behoeve van het mensdom weerstand bieden aan de verzoeken van satan op alle punten, waar de mens zou worden aangevallen, terwijl de zwakheden van de gevallen mens op Hem drukte. (RH 28 juli 1874)

In alle dingen werd Jezus aan de broeders gelijk gemaakt. Hij is Mens geworden zoals wij zijn. Hij had net als wij honger en dorst en was moe. Hij werd gesterkt door voedsel en verkwikt door slaap. Hij deelde het lot van de mens. Toch wij Hij de vlekkeloze Zoon van God. Hij was God in het vlees. Zijn karakter moet de onze worden. (WE blz. 252)

De menselijke natuur van Christus was gelijk aan de onze en het lijden werd door Hem scherper gevoeld, want Zijn geestelijke natuur was vrij van elke smet van zonde. Daarom was Zijn wens, dat het lijden zou worden weggenomen, sterker dan de mensen kunnen ervaren....

Gods Zoon verdroeg de toorn van God tegen de zonde. Alle zonden van de wereld werden gelegd op de Zondendrager, op Hem Die onschuldig was, op Hem die alleen verzoening over de zonden kon doen omdat Hijzelf gehoorzaam was. Hij was Eén met God. Geen enkele smet van verderf rustte op Hem. (ST 9 dec. 1897)

Als Eén van ons, moest Hij de last van de schuld en ons leed dragen. De Zondeloze moest de schande van de zonde voelen ...

Page 450-451; blz. 708

Elke zonde, iedere onenigheid, elke verontreinigende begeerte als gevolg van de zonde betekende een kwelling voor Hem. (WE p.111;blz. 81)

De last van de zonde van de wereld drukte op Zijn ziel en Zijn gelaat weerspiegelde onuitsprekelijke smart, een diepe zielsangst die de gevallen mens nooit had beseft. Hij voelde de overweldigende vloed van ellende waardoor de wereld werd overspoeld. Hij beseftte de kracht van het toegeven aan de begeerte en onheilige hartstocht waardoor de wereld werd beheerst. (RH 4 aug.1874)

Bij de Verzoening werd absoluut recht gedaan. In plaats van de zondaar kreeg de vlekkeloze Zoon van God de straf en de zondaar gaat vrijuit zolang hij Christus aanneemt en vasthoudt als zijn persoonlijke Zaligmaker. Hoewel hij schuldig is, wordt hij als schuldeloos beschouwd. Christus vervulde elke eis door het recht gesteld. (YI 25 april 1901)

Hij droeg schuldeloos de straf van de schuldigen. Hoewel onschuldig offerde Hij Zichzelf als Plaatsvervanger voor de overtreder. De last van elke zonde drukte zwaar op de Goddelijke ziel van de Verlosser van de wereld. (ST 5 dec. 1892)

Hij nam onze zondige natuur op Zijn zondeloze natuur, omdat Hij kon weten hoe Hij hen, die verzocht werden, te hulp kon komen. (MM p.181)

V – In Alle dingen Verzocht

Alleen Christus kende uit ervaring alle verdriet en verzoeken waardoor de mensen getroffen worden. Nooit werd iemand, uit een vrouw geboren, zo fel

Appendix A t/m C Bijbelcommentaren

aangevallen door verzoeking; nooit verdroeg iemand anders zo'n zware last van de zonde en pijn van deze wereld. Nooit is er iemand geweest, wiens meegevoel zo veelomvattend en teder was. Hij kon als Iemand gevoel opbrengen voor, maar ook meegevoel hebben met iedereen, die belast is, verzocht wordt en strijdt. (Karaktervorming blz. 76)

God was in Christus in menselijke gedaante en onderging alle verzoeken die de mens omgaven; ten behoeve van ons had Hij deel aan het lijden en de beproevingen van de lijdende menselijke natuur. (The Watchman, 10 dec. 1907)

Hij *“werd in alle dingen verzocht zoals wij”*. Satan stond klaar om Hem bij elke stap aan te vallen en Hem zijn felste verzoeken toe te slingeren; toch was Hij *“Die geen zonde gedaan heeft en in Wiens mond geen bedrog is gevonden”*. *“Want in hetgeen Hij Zelf verzocht zijnde geleden heeft,”* leed Hij naarmate de volmaaktheid van Zijn heiligheid. Maar de vorst der duisternis vond in Hem niets; geen enkele gedachte of gevoel ging in op de verzoeking. (5T p.422)

Het was te wensen dat wij de betekenis konden begrijpen van de woorden: *“Die verzoeking geleden heeft”*. Hoewel Hij vrij

Page 451-452; blz. 709

was van de smet der zonde, maakte het fijne gevoel van Zijn heilige natuur de aanraking van het kwaad onuitsprekelijk pijnlijk voor Hem. Maar terwijl Hij de menselijke natuur bezat, trad Hij de aarst-afvallige moedig tegemoet en bood alleen weerstand aan de vijand van Zijn troon. Zelfs niet in gedachten kon Christus ertoe gebracht worden toe te geven aan de kracht van de verleiding. Satan vindt in het menselijke hart aanknopingspunten waar Hij een houvast kan vinden; er wordt een zondig verlangen gekoesterd, door middel waarvan zijn verzoeken hun macht verstevigen. Maar Christus zei van Zichzelf: *“De overste deze wereld komt en heeft aan Mij niets”*. De stormen van verzoeking barstten over Hem los, maar ze konden Hem niet afbrengen van Zijn trouw aan God. (RH 8 nov. 1887)

Ik merk dat er gevaar bestaat in het benaderen van onderwerpen die stilstaan bij de Zoon van de oneindige God. Hij vernederde Zichzelf toen Hij zag dat Hij in de gedaante van een mens was, opdat Hij de kracht zou kunnen weerstaan van alle verleidingen waaraan een mens blootstaat...

Bij geen enkele gelegenheid ging Hij in op de veelvuldige verleidingen. Geen enkele maal begaf Christus Zich op het terrein van satan, waardoor deze voordeel zou verkrijgen. Satan vond niets in Hem dat aanmoedigde om Hem te benaderen. (5BC p.1129; blz. 387, 388)

Velen beweren dat Christus onmogelijk voor de verleiding had kunnen bezwijken. Als dat waar zou zijn, had Hij niet in Adams plaats kunnen staan. Hij had niet de overwinning kunnen behalen die Adam gemist had. Als wij in één of ander opzicht een zwaardere strijd hebben dan Christus heeft gehad, zou Hij ons niet te hulp kunnen komen. Maar onze Heiland heeft de menselijke natuur met al de lasten op Zich genomen. Hij nam de natuur van de mens aan met de mogelijkheid om aan verleiding toe te geven. Wij behoeven niets te verdragen wat Hij niet reeds verdragen heeft. Terwille van de mens heeft Christus overwonnen door de felste verzoeking te weerstaan. Terwille van ons heeft Hij een zelfbeheersing getoond, die sterker was dan honger of dood. (WE blz. 86-87)

Appendix A t/m C Bijbelcommentaren

VI – Droeg de Toegerekende Zonde en Schuld van de Wereld

Christus droeg de schuld van de zonden van de wereld. Onze bekwaamheid is alleen te vinden in de menswording en de dood van Gods Zoon. Hij kon lijden omdat God Hem ondersteunde. Hij kon volhouden, omdat Hij zonder smet van van ontrouw of zonde was. (YI 2 aug.1898)

Hij (Christus) nam de menselijke natuur op Zich en droeg de kwalen en ontaarding van het mensdom. (RH 28 juli 1874)

Het zopu een vrijwel oneindige vernedering zijn geweest voor Gods Zoon om de menselijke natuur op Zich te nemen, zelfs toen

Page 452-453; blz. 710

Adam nog onschuldig in Eden vertoefde. Maar Jezus nam de menselijke natuur op Zich, toen het mensdom verzwakt was door vierduizend jaar zonde. Evenals ieder kind van Adam aanvaardde Hij de uitwerking van de grote wet der erfelijkheid. Wat daarvan de gevolgen waren, blijkt uit de geschiedenis van Zijn aardse voorouders. Hij kwam met zodanige erfelijkheid om onze zorgen en beproevingen te delen en ons een Voorbeeld van een zondeloos leven te geven.

In de hemel had satan Christus gehaat om Zijn plaats in Gods hoven. Hij haatte Hem des te meer toen hijzelf ontroond was. Hij haatte Hem, Die beloofde Zich te geven om een geslacht van zondige mensen te verlossen. Toch liet God toe dat Zijn Zoon als een Baby naar een wereld kwam die satan opeiste als zijn gebied, om daar onderworpen te zijn aan de zwakheden van het mensdom. Hij stond toe dat Christus de gevaren van het leven evenals ieder mens het hoofd zou bieden, om als ieder mens de strijd te strijden met de kans op falen en verloren te gaan. (WE p.49; blz. 31)

Wonderbaarlijke vereniging van Mens en God! Hij had Zijn menselijke natuur kunnen helpen om weerstand te bieden aan de aantasting door ziekte, door Zijn Goddelijke natuur levenskracht en onvergankelijke vitaliteit te geven aan het menselijke. Maar Hij vernederde Zichzelf tot de natuur van een mens ... God werd mens! (RH 0 sept.1900)

Als Mens moest Christus het falen van Adam weer goed maken. Toen Adam echter door de verzoeker werd benaderd, was hij vrij van de gevolgen van de zonde. Hij bezat de volmaakte kracht van lichaam en geest. Hij omringd door de schoonheid van Eden en had dagelijks omgang met hemelse wezens. Heel anders was het met Jezus toen Hij de woestijn inging om satan weerstand te bieden. Het mensdom was vierduizend jaar lang in lichaamskracht, verstandelijke vermogens en zedelijke waarde achteruit gegaan en Christus had de zwakheden van de ontaarde mensheid op Zich genomen. Alleen op deze wijze kon Hij de mens verlossen uit de diepten van zijn verval. (WE p.117; blz.86)

Bekleed met het menselijk kleed daalde Gods Zoon af naar het peil van degenen die Hij wilde redden. In Hem was geen schuld of zondigheid. Hij was steeds zuiver en onbevlekt; toch nam Hij onze zondige natuur op Zich. Terwijl Hij Zijn Goddelijkheid bekleedde met menselijkheid zodat Hij Zich kon verenigen met de gevallen mensheid, trachtte Hij voor de mens terug te winnen wat Adam door ongehoorzaamheid voor zichzelf en voor de wereld had verloren. In zijn eigen karakter spreidde Hij voor de wereld Gods karakter ten toon. (RH 15 dec. 1896)

Om onzentwil legde Hij Zijn koninklijk kleed af, verliet Zijn troon in de hemel en daalde af om Zijn Goddelijkheid te bekleden met menselijkheid. Hij werd één met

Appendix A t/m C Bijbelcommentaren

ons, uitgezonderd de zonde, opdat Zijn leven en karakter een voorbeeld zouden zijn voor allen

Page 453-454; blz. 711

om na te volgen, zodat zij de kostbare gave van het eeuwige leven zouden hebben. (YI 20 okt. 1886)

Hij werd geboren zonder één smet van zonde, maar kwam op de wereld op dezelfde wijze als het menselijke geslacht. (Brief 97, 1898)

Hij verkeerde onschuldig en onbevlekt te midden van gedachteloze, ruwe en onverschillige mensen. (WE p.90; blz. 65)

Christus, Die niet de geringste smet van zonde of verontreiniging kende, nam onze natuur in haar ontaalde toestand op Zich. Deze vernedering was groter dan de sterfelijke mens kan bevatten. God werd geopenbaard in het vlees. Hij vernederde Zichzelf. Welk een onderwerp om over na te denken; voor een diepgaande overdenking! Als de Majesteit des hemels was Hij zo oneindig groot en bukte Hij Zich zo diep, zonder ook maar in het minste Zijn waardigheid en heerlijkheid te verliezen! Hij daalde neer naar de armoede en de diepste vernedering onder de mensen. (ST 9 juni, 1898)

Ondanks het feit, dat de zonden van een schuldige wereld op Christus werden gelegd, ondanks de vernedering, dat Hij onze gevallen natuur op Zich genomen had, noemde de stem uit de hemel Hem de Zoon van de Eeuwige. (WE p.112; blz. 82)

Hoewel geen enkele smet van zonde op Zijn karakter rustte, verwaardigde Hij Zich toch onze menselijke gevallen natuur te verbinden met Zijn Goddelijkheid. Door zo de menselijkheid op Zich te nemen, eerde Hij de mensheid. Nadat Hij onze gevallen natuur had aangenomen, toonde Hij wat deze kon worden door het aanvaarden van de overvloedige voorzieningen die Hij had getroffen, en door deel te hebben aan de Goddelijke natuur. (Spec.Instr.Relating to de RH Office and the work in Battle Creek, 26 mei, 1896 p.13)

Hij (Paulus) vestigt de aandacht eerst op de positie die Christus bekleedde in de hemel, in de schoot van Zijn Vader; nadien openbaart Hij Hem als Eén, Die Zijn heerlijkheid aflegde en Zich vrijwillig onderwierp aan alle vernederende condities van de menselijke natuur, door de verantwoordelijkheid van een dienstknecht op Zich te nemen en gehoorzaam te worden tot de dood, en wel de meest smadelijke, de meest weerzinwekkende, de schandelijkste en pijnlijkste dor – de dood aan het kruis. (4T p.458)

De engelen bogen zich voor Hem neer. Ze boden hun eigen leven aan. Jezus zei hun, dat Hij door Zijn dood velen zou redden, en dat het leven van een engel de schuld niet kon voldoen. Alleen Zijn leven kon door de Vader als Losprijs voor de mens worden aanvaard. Jezus vertelde hun ook dat zij een aandeel zouden hebben om bij Hem te zijn en Hem van tijd tot tijd te sterken; dat Hij de gevallen natuur van de mens op Zich zou nemen, dat Zijn kracht niet gelijk aan de hunne zou zijn; dat ze getuigen zouden zijn van Zijn vernedering en diepe lijden. (EG p.150; blz. 174)

Te midden van onreinheid bleef Christus rein. Satan kon deze

Page 454-455; blz. 712

reinheid niet besmeuren of verderven. Zijn karakter openbaarde een volkomen haat tegen de zonde. Zijn heiligheid wekte alle hartstochten van een losbandige wereld tegen Hem, want door Zijn volmaakte leven betekende Hij een blijvende smaad voor

Appendix A t/m C Bijbelcommentaren

de wereld en openbaarde de tegenstelling tussen overtreding en de zuivere, smetteloze gerechtigheid van Hem, Die geen zonde kende. (5BC p.1142;blz. 410)

VII – Volmaakte Zondeloosheid van Christus' Menselijke Natuur

We moeten geen verkeerde voorstelling hebben wat betreft de volkomen zondeloosheid van de menselijke natuur van Christus. Ons geloof moet een intelligent geloof zijn dat in volmaakt vertrouwen naar Jezus opziet, in een volkomen en absoluut geloof in het verzoende Offer. Dit is noodzakelijk opdat de ziel niet in duisternis wordt gehuld. Deze heilige Plaatsvervanger is in staat volkomen zalig te maken, want Hij hield het vol verbazing toeziende universum een volkomen en volmaakte nederigheid in Zijn menselijke karakter voor, alsmede volmaakte gehoorzaamheid aan al Gods geboden. (ST 9 juni 1898)

Met Zijn menselijke arm omarmde Christus het mensdom, terwijl Hij met Zijn goddelijke arm beslag legde op de troon van de Oneindige, waardoor Hij de sterfelijke mens met de Oneindige God verenigde. Hij overbrugde de kloof die door de zonde was ontstaan, en verbond de aarde met de hemel. In Zijn menselijke natuur handhaafde Hij de zuiverheid van Zijn Goddelijke karakter. (YI 2 juni, 1898)

Hij was vrij van verderf en vreemd van zonde; toch bad Hij, en vaak onder sterk geroep en tranen. Hij bad voor Zijn discipelen en voor Zichzelf. Zo vereenzelvigde Hij Zich met onze behoeften, onze zwakheden en onze tekortkomingen, die voor het mensdom zo algemeen zijn. Hij was een machtige Smekeling, Die niet de hartstochten van onze menselijke, gevallen natuur bezat, maar Die bekend was met dezelfde zwakheden, en verzocht in alle opzichten gelijk wij. Jezus verdroeg het zielelijden waarvoor Hij hulp en steun van Zijn Vader nodig had. (2T p.508)

Hij is onze Broeder in onze zwakheden, echter niet in het bezit van dezelfde hartstochten. Als de Zondeloze schrok Zijn natuur terug voor het kwaad. Hij verdroeg strijd en zielelijden in een wereld van zonde. Zijn menselijkheid maakte dat bidden een noodzaak en een voorrecht was. Hij had des te meer behoefte aan Goddelijke steun en troost die Zijn Vader Hem wilde geven, aan Hem, Die terwille van de mens de vreugde van de hemel had verlaten en Zijn onderdak had gezocht in een koude en ondankbare wereld. (2T p.202)

Zijn leer daalde neer als de regen; Zijn woorden verspreidden zich als de dauw. In het karakter van Christus was een majesteit

Page 455-456; blz. 713

zoals God nog nooit eerder voor de gevallen mens aan de dag had gelegd, en een zachtmoedigheid zoals geen mens ooit had ontwikkeld. Nooit eerder had onder de mensen Iemand geleefd, Die zo edel, zo rein, zo weldadig, zo bewust van Zijn Goddelijke natuur was en Die toch zo eenvoudig was, vol plannen en doelstellingen om aan de mensen goed te doen. Terwijl Hij een afschuw had van de zonde, weende Hij vol ontferming over de zondaar. Hij behaagde Zichzelf niet. De Majesteit des hemels bekleedde Zich met de nederigheid van een kind. Dit is het karakter van Christus. (5T p.422)

Jezus' leven was een leven dat met Gods wil in overeenstemming was. Toen Hij een Kind was, dacht en sprak Hij als een Kind, maar geen spoor van zonde

Appendix A t/m C Bijbelcommentaren

mismaakte Gods Beeld in Hem. Toch was Hij niet vrij van verzoeking ... Jezus werd daar geplaatst, waar Zijn karakter op de proef gesteld kon worden. Hij moest steeds op Zijn hoede zijn om Zijn reinheid te bewaren. Hij stond bloot aan elke strijd waarmee wij te kampen hebben, om voor ons een Voorbeeld te zijn als Kind, Jongeman en Volwassene. (WE p.71;blz. 49)

Door de menselijke natuur in haar gevallen staat in Zich op te nemen, had Christus niet in het minst deel aan de zonde van de mens. Hij was onderworpen aan de kwalen en zwakheden waarmee de mens te kampen heeft, opdat vervuld zou worden wat door de profeet Jesaja gesproken is: *“Hij heeft onze zwakheden op Zich genomen en onze ziekten heeft Hij gedragen”*. Hij kende de gevoelens van onze zwakheden en werd in alle dingen verzocht zoals wij. En toch kende Hij geen zonde. *“Hij was het Lam zonder vlek en zonder smet”*. Wij moeten geen verkeerde voorstelling hebben van de volmaakte zondeloosheid van de menselijke natuur van Christus. (ST 9 juni, 1898)

Alleen Christus kon de weg openen door het brengen van een Offer dat aan de eisen van Gods wet voldeed. Hij was volmaakt en onbesmet door zonde. Hij was zonder vlek of smet. De mate van de verschrikkelijke gevolgen van de zonde zouden nooit bekend zijn geweest, als niet het Geneesmiddel dat verschaft was, van oneindige waarde was geweest. De redding van de gevallen mens werd mogelijk door een zodanig oneindige prijs dat de engelen zich verbaasden en het Goddelijke geheim niet te volle konden vatten, dat de Majesteit des hemels, Die aan God gelijk was, zou sterven voor het opstandige mensdom. (2SP p.11-12)

Zo gaat het ook met de melaatsheid van de zonde die diep geworteld, dodelijk en onmogelijk door mensen te reinigen is. *“Het gehele hoofd is ziek, het gehele hart vol krankheid; van de voetzool af tot de schedel is er niets gaaf; wonden striemen en verse kwetsuren”*. (Jesaja 1:5-6). Maar Jezus, Die kwam om als mens te leven, ontvangt geen verontreiniging. Zijn tegenwoordigheid brengt genezing aan de zondaar. (WE p.266; blz. 212-213)

Jezus zag een ogenblik het toneel aan, het bevende slachtoffer

Page 456; blz. 714

in haar schande, de hardvochtig uitziende hoogwaardigheidsbekleders, verstoken van elk gevoel van menslievendheid. Zijn geest van smetteloze reinheid schrok terug voor dit schouwspel. Hij wist maar al te goed waarom Hem dit geval werd voorgelegd. Hij las de harten en kende het karakter en de geschiedenis van iedereen die bij Hem was ... De aanklagers waren verslagen. Nu hin gewaad van voorgewende heiligheid van hen was afgerukt, stonden zij schuldig en veroordeeld in de tegenwoordigheid van Oneindige Reinheid. (WE p.461; blz. 382-383)

VIII – Christus Behoudt Voor Altijd de Menselijke Natuur

Door Zich te vernederen en de menselijke natuur aan te nemen, heeft Christus een karakter geopenbaard dat lijnrecht staat tegenover satans karakter ... door onze natuur op Zich te nemen, heeft de Heiland Zich met de mensheid verbonden door een band, die nooit verbroken zal worden. Voor altijd is Hij met ons verbonden. *“Alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn Eniggeboren Zoon gegeven heeft”*. Hij heeft Hem niet alleen gegeven om onze zonden te dragen en te sterven als ons Offer. Hij

Appendix A t/m C Bijbelcommentaren

heeft Hem gegeven aan het gevallen mensdom. God heeft Zijn Eniggeboren Zoon gegeven om één te worden met de menselijke familie en voor altijd Zijn menselijke natuur te behouden, om ons te verzekeren van Zijn onveranderlijke vredesraad. Dit is de verzekering dat God Zijn Woord waar zal maken. *“Een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven en de heerschappij rust op Zijn schouder”*. God heeft de menselijke natuur aanvaard in de Persoon van Zijn Zoon en heeft Deze gebracht tot in de hoogste hemel. (WE p25;blz. 15-16)

Appendix A t/m C Bijbelcommentaren

De Verzoening

Appendix C

Deel 1 – Het Verzoenend Offer

I – Het Verzoenend Kruis als Middelpunt

Het Offer van Christus als Verzoening voor de zonde is de grote Waarheid waaromheen alle anderen Waarheden zich groeperen. (GW p.315)

Dit (het kruis) is de centrale zuil, waaraan het overtreffende en eeuwige gewicht der heerlijkheid hangt, dat bestemd is voor hen die het kruis aanvaarden. Onder en rondom het kruis van Christus, Die onsterfelijke zuil, zal de zonde nooit weer tot leven komen, en kan dwaling geen zeggenschap meer krijgen. (Brief 124, 1900)

Het Offer van Christus als Verzoening voor de zonde is de grote Waarheid waaromheen alle andere Waarheden zich groeperen. Om goed begrepen en gewaardeerd te worden, moet elke Waarheid in Gods Woord, van Genesis tot en met Openbaring, bestudeerd worden in het licht dat van het kruis van Golgotha straalt. Ik houd u het grote en grootste monument van barmhartigheid en herschepping, van zaligheid en verlossing voor – de Zoon van God, opgeheven aan het kruis. Dit moet de basis vormen van elke toespraak van onze predikanten. (GW p.315)

Het kruis van Golgotha betekent een uitdaging voor elke aardse en helse macht, en zal deze tenslotte overwinnen. In het kruis vindt elke invloed zijn middelpunt en alle invloed gaat uit van het kruis. Het is het grote middelpunt van aantrekking; want aan dat kruis gaf Christus Zijn leven voor het mensdom. Dit Offer werd gebracht met de bedoeling de mens terug te brengen naar zijn oorspronkelijke volmaaktheid; ja, meer nog. Het werd aangeboden om in de mens een volkomen karakterverandering tot stand te brengen, zodat hij weer overwinnaar zou zijn....

Als het kruis geen invloed te zijner gunste vindt, scheidt het invloed. Door opeenvolgende generaties is de Waarheid voor deze tijd geopenbaard als de tegenwoordige Waarheid. Christus aan het kruis was het middel waardoor genade en Waarheid elkaar hebben ontmoet; gerechtigheid en vrede elkaar hebben gekust. Dit is het middel dat de wereld moet opwekken. (MS p.56, 1899)

Er is één groet centrale Waarheid, die altijd voor ogen moet worden gehouden bij het onderzoeken van de Schriften – Christus en Dien gekruisigd. Elke andere Waarheid heeft invloed en macht overeenkomstig de betrekking tot dit onderwerp. Alleen in het licht van het kruis kunnen wij het verheven karakter van Gods wet onderrichten. De ziel, die door de zonde is verlamd, kan alleen leven ontvangen door het werk dat door de Overste van onze zaligheid aan het kruis tot stand is gebracht. (MS 31, 1890)

Page 458-459; blz. 716

Hangend aan het kruis was Christus het Evangelie ... Dit is onze boodschap, ons argument, onze leer, onze waarschuwing aan de onboetvaardigen, onze bemoediging voor hen die verdriet hebben, de hoop voor elke gelovige. Als wij in het denken van de mensen belangstelling kunnen wekken die hen ertoe brengt hun ogen

Appendix A t/m C Bijbelcommentaren

op Christus te vestigen, kunnen wij terzijde treden en hun alleen maar vragen hun ogen op het Lam van God gericht te blijven houden. (MS 49, 1898)

Verzamel de krachtigste positieve argumenten betreffende de Verzoening door Christus voor de zonden der wereld, aan het kruis tot stand gebracht. Toon de noodzaak aan voor deze verzoening. (Ev. p.187)

Het feit, dat degenen die met Christus gekruisigd werden, naast Hem werden gehangen, de één aan de rechterzijde, de ander aan de linkerzijde, is veelbetekenend. Zijn kruis is in het centrum van de wereld geplaatst. (MS 52,1897)

Christus en Dien gekruisigd, luidt de boodschap die naar Gods wil door Zijn dienstknechten over de lengte en de breedte van de aarde moet worden gebracht. Dan zullen wet en Evangelie als een volmaakt geheel verkondigd worden. (RH 29 sept.1896)

Geen enkele predikatie moet worden gehouden, geen enkel Bijbelonderwijs worden gegeven, zonder de toehoorders te wijzen op "*het Lam van God, Dat de zonden der wereld wegneemt*". (Johannes 1:29). Elke waarachtige leerstelling maakt Christus tot het Middelpunt, elk gebod krijgt kracht door Zijn Woorden. (6T p.54)

De christen het kruis ontnemen, staat gelijk met de zon aan de hemel bedekken. Het kruis brengt ons nader tot God, daar het ons met Hem verzoent. ... zonder het kruis zou de mens geen verbinding met de Vader kunnen hebben. Ons aller hoop is daarop gevestigd. (JR p.209-210;blz.154-155)

Het bestuderen van de menswording van Christus, Zijn verzoenend Offer en Middelaarswerk zal de geest van de ijverige student bezig houden zolang er tijd zal zijn. (GW p.251)

Christus, voor onze zonden gekruisigd, Christus, opgestaan uit de dood, Christus opgevaren naar de hemel is de wetenschap der zaligheid die wij moeten leren en onderwijzen. (8T p.287)

Nooit moet een lezing worden gehouden zonder het brengen van Christus en Dien gekruisigd als het fundament van het Evangelie. (4T p.394)

Wij moeten de doeltreffendheid van het bloed van Christus, waardoor onze zonden zijn vergeven, verheffen. (6T p.82)

De wetenschap is te beperkt om de Verzoening te begrijpen; het mysterieuze en wonderbare Verlossingsplan is zo verstrekkend, dat wijsbegeerte er geen verklaring voor heeft; het zal altijd een mysterie blijven, dat de grootste denker niet kan doorgronden. Als het door menselijke wijsheid verklaard kon worden, zou het zij heiligheid en waardigheid verliezen. Het is een mysterie dat Eén, gelijk aan de eeuwige Vader, Zich zou kunnen vernederende

Page 459-460; blz. 717

tot het ondergaan van de wrede dood aan het kruis om de mens vrij te kopen; en het mysterie dat God de wereld zo lief had, dat Hij toestond dat zijn Zoon dit grote Offer bracht. (ST 24 okt.1906)

Het is satans weldoordacht plan om de mensen er van af te houden in Christus te geloven als hun enige hoop; want het bloed van Christus, dat van alle zonden reinigt, heeft alleen uitwerking voor hen, die in de verdienste ervan geloven. (GW p.162)

Appendix A t/m C Bijbelcommentaren

II – Volledige Verzoening door het Offer aan het Kruis

Hij (Christus) plaatste het kruis tussen hemel en aarde, en toen de Vader het Offer van Zijn Zoon aanschouwde, boog Hij daarvoor het hoofd als erkenning van de volkomenheid ervan. *“Het is genoeg”* zie Hij, *“De Verzoening is volkomen”*. (RH 24 sept.1901)

Schaduw en werkelijkheid ontmoetten elkaar in de dood van Christus, het Lam Dat geslacht is voor de zonden der wereld. Onze grote Hogepriester heeft het enige Offer gebracht dat waarde heeft voor onze zaligheid. Toen Hij Zichzelf offerde aan het kruis, werd een volkomen verzoening voor de zonden van het volk tot stand gebracht. Wij staan nu in de voorhof, terwijl wij wachten en uitzien naar de zalige hoop, de heerlijke verschijning van onze Heer en Zaligmaker, Jezus Christus. (ST 28 juni,1899)

Onze grote Hogepriester voltooide het slachtoffer van Zichzelf toen Hij buiten de poort leed. Toen werd een volmaakte verzoening voor de zonden van het volk tot stand gebracht. Jezus is onze Voorspraak, onze Hogepriester, onze Middelaar. Onze huidige positie is daarom gelijk aan die van de Israëlieten die inde voorhof stonden, terwijl ze wachtten en uitzagen naar de zalige hoop, de heerlijke verschijning van onze Heer en Zaligmaker, Jezus Christus. (MS 128,1897)

De tijd is gekomen dat het hemels universum Zijn Koning zou ontvangen. Engelen, cherubs en serafs staan nu met het oog gericht op het kruis ... De Vader aanvaard de Zoon. Er zijn geen woorden die de blijdschap van de hemel, of Gods uiting van voldoening en verlustiging in Zijn eniggeboren Zoon tot uitdrukking kunnen brengen, toen Hij de voltooiing van de verzoening aanschouwde. (ST 16 aug.1899)

De Vader toont Zijn oneindige liefde voor Christus Die onze losprijs heeft betaald met Zijn bloed, door de vrienden van Christus te ontvangen en welkom te heten als Zijn vrienden. Hij is voldaan over de verzoening die tot stand is gebracht. Hij is verheerlijkt door de menswording, het leven, de dood en het Middelaarswerk van Zijn Zoon. (6T p.364)

De Vader gaf Zijn Zoon alle eer, door Hem aan Zijn rechterhand te plaatsen, ver boven alle overheid en macht. Hij uitte Zijn

Page 460-461; blz. 718

grote blijdschap en verrukking in het ontvangen van de Gekruisigde en hem te kronen met eer en heerlijkheid. En alle gunstbewijzen die Hij betoond heeft aan Zijn Zoon door Zijn aanvaarding van de grote Verzoening, worden aan Zijn volk bewezen.... God heeft hen lief, zoals Hij Zijn Zoon liefheeft. ... Gods zegel is geplaatst op de Verzoening van Christus. In alle opzichten is Zijn Offer voldoende. (ST 16 aug.1899)

Het Offer van Christus is voldoende; Hij heeft God een volkomen doeltreffend Offer gebracht; menselijke inspanning zijn zonder de verdienste van Christus waardeloos. (RH 19 aug.1890)

Zoals het Offer ten onze behoefte volkomen was, zo zal ook ons herstel van de verontreiniging door de zonde volkomen zijn. (MH p.451; blz.269)

Zijn dood aan het kruis op Golgotha was de climax van Zijn vernedering. Zijn werk als Verlosser gaat hun menselijk begrip te boven. Alleen zij, wiens eigen ik gestorven is, wiens leven met Christus verborgen is in God, kunnen enig begrip

Appendix A t/m C Bijbelcommentaren

hebben van de volledigheid van het Offer dat gebracht is om het gevallen mensdom te redden. (Brief 196, 1901)

III – De Menswording een Eerste Vereiste voor het Verzoenend Offer

Christus heeft de wereld gekocht door er een losprijs voor te betalen, door de menselijke natuur aan te nemen. Niet alleen was Hij het Offer, Hij was ook de Offeraar. Hij bekleedde zijn Goddelijkheid met menselijkheid en nam vrijwillig de menselijke natuur op Zich, waardoor het mogelijk was, Zichzelf als Losprijs op te offeren. (MW 92, 1899)

Geen van de engelen had borg voor het mensdom kunnen worden; hun leven behoort God toe; zij konden het niet geven. De engelen dragen allen het juk van gehoorzaamheid. Zij zijn de aangewezen boodschappers van Hem, die de Bevelhebber van de hemel is. Maar Christus is ana god gelijk, Oneindig en Almachtig. Hij kon de losprijs voor de vrijheid van de mens betalen. Hij is de Eeuwige, in Zichzelf bestaande Zoon, op wie geen juk was gelegd; en toen God vroeg: *“Wie zal Ik zenden?”* kon Hij antwoorden *“Hier ben Ik, zend Mij!”* Hij kon Zich verbinden de Borg van de mens te worden; want Hij kon zeggen wat zelfs de voornaamste engel niet kon zeggen: Ik heb macht over Mijn eigen leven, *“Macht hetzelfde af te leggen, en ... macht hetzelfde wederom te nemen”*. (YI 21 juni 1900)

Een mens kon geen verzoening doen voor de mensen. Zijn zondige gevallen toestand zou hem tot een onvolmaakt offer maken, een zoenoffer van minder waarde dan Adam voor zijn zondeval. God had de mens volmaakt en goed geschapen, en na zijn overtreding

Page 461-462; blz. 719

was er voor God geen offer dat Hij kon aanvaarden, tenzij het offer dat gebracht werd, van groter waarde was voor de mens, dat toen deze in een staat van volmaaktheid en onschuld leefde.

De Goddelijke Zoon van God was het enige Offer dat voldoende waarde had om ten volle de aanspraken van Gods volmaakte wet te bevredigen. De engelen waren zondeloos, maar van geringer waarde dan de wet van God. Zij waren aan de wet onderworpen en zich voor Hem neer te buigen. Zij waren geschapen wezens en moesten een proef afleggen. Op Christus werden geen eisen gelegd. Hij had macht Zijn leven af te leggen en het weer op te nemen. OP Herm werd geen verplichting gelegd het werk van verzoening op Zich te nemen. Hij bracht een vrijwillig Offer. Zijn leven had voldoende waarde om de mens terug te brengen van zijn gevallen toestand. (2SP p.9-10)

IV – De Smetteloze Christus was een Volmaakt Offer

Christus had dit werk niet kunnen doen als Hijzelf niet volkomen smetteloos was geweest. Allen Hij, Die de volmaaktheid Zelve was, kon tegelijk de Zondendragers en de Vergever van zonde zijn. Hij staat voor de vergadering van Zijn verlostens als hun zonden-dragend, met zonden bevlakte Borg, maar het zijn hun zonden die Hij draagt. Tijdens heel Zijn leven van vernedering en lijden, van de tijd af dat Hij als Kind in Bethlehem werd geboren tot Hij aan het kruis op Golgotha hing en

Appendix A t/m C Bijbelcommentaren

met een stem die het universum deed beven, uitriep: *“Het is volbracht!”* was de Heiland rein en smetteloos. (MS 165, 1899)

Christus was zondeloos, anders zouden Zijn leven als mens en Zijn dood aan het kruis evenmin waarde hebben gehad voor het verschaffen van genade voor de zondaar, als de dood van iemand anders, wie dan ook. Hoewel Hij de menselijkheid op Zich nam, was dit een leven dat verenigd was met de Godheid. Hij kon Zijn leven neerleggen als Priester en tevens als Offer. Van Zichzelf bezat Hij de macht het af te leggen en het weer op te nemen. Hij offerde Zichzelf vlekkeloos op aan God. (MS 92; 1899)

Toen Hij uitriep *“Het is volbracht!”* wist Christus dat de strijd gewonnen was. Als moreel Overwinnaar plaatste Hij Zijn banier op de eeuwige hoogten. Was er geen blijdschap onder de engelen? Elke zoon, elke dochter van Adam kon eerst nu beslag leggen op de verdiensten van de vlekkeloze Zoon van God en zeggen: “Christus is voor mij gestorven, Hij is mijn Zaligmaker.” (MS 111, 1897)

Als Zondendrager, als Priester en Vertegenwoordiger van de mens voor God kwam Hij (Christus) in het leven van de mensheid, terwijl Hij ons vlees en bloed droeg. Het leven schuilt in de levende, vitale bloedstroom, en dit bloed werd gegeven voor het

Page 462-463; blz. 720

leven van de wereld. Christus bracht ene volkomen verzoening tot stand, door Zijn leven te geven als Losprijs voor ons. Hij werd zonder smet van zonde geboren, maar kwam in de wereld op gelijke wijze als het menselijk geslacht. Hij had niet alleen maar de gelijkenis van een lichaam, maar Hij nam de menselijke natuur op Zich door deel te hebben aan het leven van de mensheid. Volgens de wet die Christus Zelf had gegeven, werd de verloren erfenis vrijgekocht door de naaste bloedverwant. Jezus Christus legde Zijn vorstelijk kleed en Koninklijke kroon af; bekleedde Zijn Goddelijkheid met menselijkheid om een Plaatsvervanger en Bord voor de mensheid te worden, opdat Hij door Zijn sterven als mens hem kon vernietigen, die het geweld des doods had. Hij had dit als God niet kunnen doen, maar door te komen als mens kon Christus sterven. Door Zijn dood heeft Hij de dood overwonnen. De dood van Christus legde de dood op degene die het geweld des doods had en opende de poorten van het graf voor allen, die Hem als hun persoonlijke Verlosser aan genomen hebben. (Brief 97, 1898)

V – Schuld en Straf Overgebracht op de Plaatsvervanger

Door aan het kruis te sterven, droeg Hij de schuld van de persoon van de overtreder over op die van de Goddelijke Plaatsvervanger, door het geloof in Hem als zijn persoonlijke Verlosser. De zonden van een schuldige wereld, die zinnebeeldig werden voorgesteld als *“rood als karmozijn”* werden de Goddelijke Borg toegerekend. (MS 84a, 1897)

De heilige Zoon van god heeft geen zonden of leed van Zichzelf die Hij moet dragen; Hij droeg het leed van anderen; want de ongerechtigheid van ons allen werden op Hem gelegd. Door Goddelijk medelijden verbindt Hij Zichzelf met de mensen en als de Vertegenwoordiger van het mensdom onderwerpt Hij Zich om als Overtreder te worden behandeld. Hij kijkt in de afgrond van rampspoed die door onze

Appendix A t/m C Bijbelcommentaren

zonden is geopend, en stelt voor om de kloof van de scheiding van de mens met God te overbruggen. (Bible Echo & ST 1 aug.1892)

Hij werd overweldigd door afschuw over het verschrikkelijke werk dat door de zonde is veroorzaakt. Zijn zondenlast als gevolg van de overtreding van den wet van Zijn Vader door de mensen was zo groot dat de menselijke natuur deze niet kon verdragen. Het lijden van martelaars is niet te vergelijken met het zielelijden van Christus. Gods aanwezigheid was bij hen in hun lijden; maar het aangezicht van de Vader was verborgen voor Zijn geliefde Zoon. (ST 1 aug.1892)

In de hof van Gethsémané leed Christus in de plaats van de mens, en de menselijke natuur van Christus wankelde onder de vreselijke verschrikking van de zondeschuld. ...

De macht die een vergeldend recht toebrecht aan de Borg en

Page 463-464; blz. 721

Plaatsvervanger van de mensen was dezelfde Macht, Die de Lijder ondersteunde en kracht gaf onder het overweldigend gewicht van de toorn, waardoor een zondige wereld zou zijn getroffen. Christus onderging de dood die uitgesproken was over de overtreders van Gods wet. (MS 35,1895)

Wat ondersteunde Gods Zoon tijdens Zijn verraad en verhoor? Hij zag de arbeid Zijner ziel en was voldaan. Hij had een visioen van de eindeloze eeuwigheid en zag het geluk van degenen die door Zijn vernedering vergiffenis en eeuwig elven zouden ontvangen. Hij werd om hun overtredingen verwond, om hun ongerechtigheid verbrijzeld. De straf die hun de vrede aanbrengt, was op Hem en door Zijn striemen werden zij genezen. Zijn oor ving het gejuich der verlostten op. Hij hoorde de verlostten het leid van Mozes en het lied van het lam zingen. (8T p.43-44)

VI – Christus zowel Slachtoffer als Dienstdoende Priester

De oneindige genoegzaamheid van Christus wordt tentoongesteld door het feit, dat Hij de zonden van de gehele wereld draagt. Hij bekleedt de dubbele functie van zowel Offeraar als Offer, van Priester zowel als van Slachtoffer. Hij was heilig, onschuldig, onbesmet, afgescheiden van de zondaars. *“De overste dezer wereld komt,”* zie Hij, *“en heeft aan Mij niets”*. Hij was een vlekkeloos en smetteloos Lam. (Brief 192, 1906)

Zoals de hogepriester zijn prachtige priestergewaad aflegde en dienst deed in het witlinnen kleeft van de gewone priester, ontledigde Christus Zichzelf, nam de gedaante van een dienstknecht aan en bracht het Offer, terwijl Hij zowel de Priester als het Slachtoffer was. (SW 6 aug.1903)

VII – Het Kruis Centraal in de Verzoening

Het kruis moet de centrale plaats innemen, omdat dit het middel is voor de Verzoening van de mens en zijn invloed uitoefent op elk deel van Gods bestuur. (6T p.236)

De Verzoening van Christus is niet alleen een bekwame wijze waardoor onze zonden vergeven kunnen worden; het is een Goddelijk geneesmiddel om de zonde te genezen en geestelijke gezondheid te herstellen. Het is het door God verordend

Appendix A t/m C Bijbelcommentaren

middel waardoor de gerechtigheid van Christus niet alleen op ons, maar ook in ons hart en karakter kan zijn. (Brief 406, 1906)

Zonder bloedstorting is er geen vergeving voor de zonde. Hij moest het zielelijden van een publieke dood aan het kruis ondergaan, zodat dit zonder een zweem van twijfel betuigd kon worden. (MS 101, 1897)

Adam luisterde naar de woorden van de verleider en viel in

Page 464-465; blz. 722

zonde door toe te geven aan zijn insinuaties. Waarom werd in dit geval de doodstraf niet onmiddellijk voltrokken? – Omdat er een Losprijs was gevonden. Gods eniggeboren Zoon bood Zich vrijwillig aan om de zonde van de mens op Zich te nemen en verzoening te doen voor het gevallen mensdom. Er was geen vergeving voor de zonde mogelijk geweest als deze verzoening niet tot stand was gebracht. Als God Adams zonde had vergeven zonder verzoening, zou de zonde onsterfelijk zijn geworden en voortgegaan zijn met een onbeschaamdheid die geen grenzen zou hebben gekend. (RH 23 april, 1901)

In de hemelse raadsvergaderingen werd het kruis voorgesteld als middel tot verzoening. Dit was Gods manier om mensen voor Hem te winnen. Christus kwam naar deze aarde om te tonen dat Hij als mens de heilige wet van god kon houden. (MS 165, 1899)

Christus gaf Zichzelf als een Zoenoffer om een verloren wereld te redden. (8T p.208)

VIII – Voorzieningen tot Verzoening Omvat alle mensen

De verzoening van Christus omvat het gehele menselijke geslacht. Niemand, hoog of laag, rijk of arm, vrije of slaaf, valt buiten het Verlossingsplan. (Brief 106, 1900)

Christus leed buiten de poorten van Jeruzalem, want Golgotha lag buiten de stadsmuur. Dit was om te laten zien dat Hij niet alleen stierf voor de Joden, maar voor alle mensen. Hij verkondigde aan een gevallen wereld, dat Hij de Verlosser is en dringt er bij de mensen op aan de zaligheid, die Hij hun biedt, aan te nemen. (The Watchman, 4 sept.1906)

Zoals de hogepriester het warme bloed sprenkelde op het verzoendeksel, terwijl de welriekende wolk van de wierook opsteeg tot God, moeten onze gebeden, terwijl we onze zonden belijden en een beroep doen op de werkzaamheid van het verzoenende bloed van Christus, opstijgen naar de hemel, welriekend door de verdiensten van het karakter van onze Heiland. Niettegenstaande onze onwaardigheid moeten wij bedenken, dat er Eén is, Die de zonde kan wegnemen en Die bereid en verlangend is om de zondaar te redden. Hij betaalde met zijn Eigen bloed de straf voor allen die verkeerd doen. (RH 29 sept. 1896)

Jezus weigerde (na Zijn opstanding) de eer van zijn volk te aanvaarden alvorens Hij de verzekering had dat de Vader Zijn Offer had aangenomen. Hij steeg op naar de hemel en kreeg van god Zelf de verzekering dat Zijn verzoening voor de zonden van de mensen voldoende was geweest en dat door Zijn dood iedereen eeuwig leven kon ontvangen. (WE p.790; blz. 659)

Appendix A t/m C Bijbelcommentaren

De zonden van het volk werden zinnebeeldig overgebracht op de dienstdoende priester, die een middelaar voor het volk was. De priester kon zelf geen offer voor de zonde worden en met

Page 465-466; blz. 723

zijn leven verzoening doen, want ook hij was een zondaar. In plaats daarom zelf te sterven, doodde hij een vlekkeloos lam; de straf van de zonde werd op het onschuldige dier overgebracht, wat op deze wijze zijn onmiddellijke plaatsvervanger werd, en een zinnebeeld was van het volmaakte Offer van Jezus Christus. Door het bloed van dit offer zag de mens in geloof heen naar het bloed van Christus, dat verzoening zou doen voor de zonden der wereld. (ST 14 maart, 1878)

IX – Veelvoudige Resultaten van de Verzoening

De verzoening van Christus bezegelde voor altijd het eeuwige genadeverbond. Het was de vervulling van elke voorwaarde, waaraan God de vrije deelname van de genade aan het menselijke geslacht verbond. Elke scheidsmuur die de vrije volheid van het betonen van genade, barmhartigheid, vrede en liefde jegens de schuldige nakomelingen van Adam verhinderde, werd toen verbroken. (MS 92, 1899)

Ten onze behoefte stierf Hij aan het kruis op Golgotha. Hij heeft de prijs betaald. Aan het recht is voldaan. Zij, die in Christus geloven, die beseffen dat ze zondaars zijn en dat ze als zondaars hun zonden moeten belijden, zullen volledig en vrije vergiffenis ontvangen. (Brief 52, 1906)

Door de zonde werd de mens van God gescheiden, de omgang tussen hen werd verbroken, maar Jezus Christus stierf aan het kruis op Golgotha, terwijl Hij in Zijn lichaam de zonden van de gehele wereld droeg; en de kloof tussen hemel en aarde werd door het kruis overbrugd. Christus leidt de mensen naar de kloof, en wijst op de brug die over de kloof ligt, terwijl Hij zegt: *“Zo iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf, neme zijn kruis dagelijks op en volg mij.”* God geeft ons een genadetijd waarin we kunnen laten zien of wij al dan niet trouw aan Hem willen zijn. (MS 21, 1895)

Het verzoenend Offer, zichtbaar door het geloof, brengt vrede, troost en hoop aan de bevende ziel die gebukt gaat onder het gevoel van schuld. Gods wet ontdekt de zonde en terwijl de zondaar tot de stervende Christus wordt getrokken, ziet hij de grievende aard van de zonde, heeft berouw en legt beslag op het geneesmiddel, het Lam van God, Dat de zonde der wereld wegneemt. (RH 2 sept. 1890)

Zo kunnen door de kruisiging van Christus, mensen met god verzoend worden. Christus neemt de uitgeworpenen aan en ze worden voorwerpen van Zijn bijzondere zorg, leden van Gods gezin, omdat ze Zijn Zoon als hun Zaligmaker hebben aangenomen. Ze krijgen macht om kinderen van God, erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Christus te worden. Zij krijgen een helder begrip van wat Christus voor hen betekent, alsook van de

Page 446-467; blz. 724

zegeningen, die ze als leden van Gods gezin kunnen ontvangen. En in Zijn oneindige minzaamheid is God verheugd tot hen in relatie te komen als Vader. (Brief 255, 1904)

De wereld erkent niet dat Christus voor een oneindige prijs het menselijke geslacht heeft gekocht. Ze erkennen niet dat ook Hij door schepping en verlossing een

Appendix A t/m C Bijbelcommentaren

rechtvaardige aanspraak heeft op elk menselijk wezen. Maar als Verlosser van het gevallen mensdom heeft Hij eigendomsrecht verkregen, wat Hem het recht geeft op hen aanspraak te maken als Zijn eigendom. (Brief 136,1902)

Christus heeft Zich verpand om de Plaatsvervanger en Borg te zijn van de mens door hem een tweede kans te geven. Wanneer de mens zelfs het geringste gebod van Jehova overtrad, was dit net zo goed ongehoorzaamheid, als wanneer de toets zwaarder was geweest! Maar hoe is voorzien in genade, barmhartigheid en liefde! De Goddelijkheid van Christus nam het op Zich om de zonden van de overtreder te dragen. Deze Losprijs is heel zeker; deze beloofde vrede is voor het hart dat Jezus aanneemt. En door Hem in geloof aan te nemen, worden wij in Christus gezegend met alle geestelijke zegeningen in hemelse gewesten. (MS 114,1897)

Christus ontving Zijn dodelijk wonde die het ereteken was van Zijn overwinning en tevens de overwinning van allen, die in Hem geloven. Deze wonden vernietigen de macht van satan over elke getrouwe, gelovige onderdaan in Jezus Christus. Door het lijden en sterven van Christus menselijke wezens, die gevallen zijn als gevolg van de zonde van Adam, door het aannemen van Christus en het geloof in Hem, verheven om erfgenamen te worden van de onsterfelijkheid en van een eeuwig gewicht der heerlijkheid. De poorten van het hemels paradijs worden geopend voor de bewoners van deze gevallen wereld. Door het geloof in de gerechtigheid van Christus kunnen opstandelingen tegen de wet van God beslag leggen op de Oneindige, en deelgenoot worden voor het eeuwig leven. (Brief 103, 1894)

“En wanneer Ik van de aarde opgenomen ben, zal Ik alle mensen tot Mij trekken. Dit zeide Hij, doelende op welke dood Hij zou sterven.” Dit is de crisis van de wereld. Als Ik de Verzoening voor de wereld wordt, zal deze verlicht worden. Het misvormde beeld van God zou nieuw gemaakt en hersteld worden en een familie van gelovige heiligen zal tenslotte het hemels tehuis bewonen. Dit is het resultaat van de kruisiging van Christus en het herstel van de wereld. (MS 33,1897)

Onze Losprijs is door onze Heiland betaald. Niemand hoeft een slaaf van satan te zijn. Christus staat voor ons als ons Goddelijk Voorbeeld, onze almachtige helper. Wij zijn gekocht met een prijs die onmogelijk berekend kan worden. Wie kan de mate van de goedheid en de barmhartigheid van verlossende liefde afmeten? (MS 76, 1903)

God getuigt van het grote werk van Verzoening in het verzoenen

Page 467-468; blz. 725

van de wereld met Zichzelf, door aan Christus' volgelingen een juist begrip te geven van het Koninkrijk dat Hij op aarde zou stichten, waarvan Zijn eigen hand het fundament heeft gelegd.

De Vader gaf alle eer aan de Zoon, door Hem aan Zijn rechterhand te plaatsten, ver boven alle overheid en macht. Hij uitte Zijn grote vreugde en voldoening door de Gekruisigde te ontvangen en Hem te kronen met eer en heerlijkheid. En alle gunstbewijzen die Hij Zijn Zoon heeft bewezen in het aannemen van de grote Verzoening worden bewezen aan Zijn volk. Zij, die hun belangen met liefde hebben verenigd met Christus, worden in de Geliefde aangenomen. Zij lijden met Christus, en Zijn verheerlijking is voor hen van groot belang, omdat ze in Hem worden aangenomen. God heeft hen lief, zoals Hij Zijn Zoon liefheeft. (ST 16 aug.1899)

Appendix A t/m C Bijbelcommentaren

X – Gerechtigheid Voorzien door Verzoening

Voor Hem was het duidelijk dat de wet geen jota afdeed van het recht ervan, maar door het verzoenend Offer, door de toegerekende gerechtigheid van Christus staat de berouwvolle zondaar gerechtvaardigd voor de wet.

Christus droeg de straf die de overtreder zou hebben getroffen; en door het geloof wordt de hulpeloze, hopeloze zondaar deelgenoot aan de Goddelijke natuur, nadat hij ontkomen is aan het verderf dat in de wereld is door de begeerte. Christus kent Zijn volmaaktheid aan de gelove zondaar toe als deze niet in de zonde blijft, maar zich afkeert van de overtreding naar de gehoorzaamheid van de geboden. (RH 23 mei, 1899)

De Enige die God vol hoop in Zijn menselijkheid kon benaderen, was de eniggeboren Zoon van God. Christus kwam naar de aarde opdat de zondige, berouwvolle mensen door de Vader konden worden ontvangen en bekleed konden worden met het kleed der gerechtigheid. Hij bracht een Offer van zo grote waarde dat Hij het mensdom verlost. Door het Offer dat op Golgotha werd gebracht, is aan iedereen heiligmaking van genade aangeboden. (Brief 67, 1902)

Alleen door geloof in Christus is het voor zondaars mogelijk dat de gerechtigheid van Christus hun wordt toegerekend en dat zij "*gerechtigheid Gods in Hem*" kunnen worden. Onze zonden worden op Christus gelegd, in Christus bestraft en door Christus weggedaan, opdat Zijn gerechtigheid ons toegerekend zou kunnen worden, die niet wandelen naar het vlees, maar naar de Geest. Hoewel de zonde Hem om onzentwil werd toegerekend, bleef Hij toch volmaakt zondeloos. (ST 30 mei, 1895)

De Heere bracht een volledig en volkomen Offer aan het kruis, aan dat hout der schande, opdat mensen volmaakt konden worden door de grote en kostbare gave van Zijn gerechtigheid. Wij

Page 468-469; blz. 726

hebben Gods verzekering dat Hij de mensen hecht zal verbinden met Zijn grote hart vol oneindige liefde door de banden van het nieuwe verbond der genade. Allen, die hun hoop op betaling voor eigen zaligheid willen opgeven, of deze niet langer willen verdienen, maar tot Jezus komen zoals ze zijn, onwaardig, zondig, en beslag leggen op Zijn verdiensten, terwijl ze pleitten op Gods belofte om de overtreding van Zijn wet te vergeven; terwijl ze hun zonden belijden en vergeving zoeken, zullen zij een volledige en vrije zaligheid vinden. (Brief 148, 1897)

XI – De Prijs voor de Verlossing Volledig Betaald op Golgotha

De Losprijs, door Christus betaald, – de Verzoening aan het kruis – hebben zij altijd voor ogen. (ST p.190)

Op het kruis op Golgotha betaalde Hij de prijs voor de Verlossing van het mensdom. OP deze wijze kreeg Hij het recht om de gevangenen uit de greep van de grote bedrieger te verlossen – hij, die door een leugen, gericht tegen Gods bestuur, de val van de mens veroorzaakte en op deze wijze elke aanspraak om een trouw onderdaan van Gods Koninkrijk te worden genoemd, verbeurde.

Appendix A t/m C Bijbelcommentaren

Satan weigerde om zijn gevangenen los te laten. Hij hield hen vast als zijn onderdanen, omdat ze in zijn leugen geloofden. Op deze wijze was hij hun gevangenenbewaarder geworden. Maar hij had niet het recht te eisen, dat voor hen een prijs betaald zou worden, omdat hij hen niet in zijn bezit had gekregen in een wettige strijd, maar door valse voorwendsels.

God, Die de Schuldeiser was, had het recht voorzieningen te treffen voor de verlossing van de mensen. Het recht eiste dat een bepaalde prijs betaald zou worden. Gods Zoon was de Enige, Die de prijs kon betalen. Hij bood vrijwillig aan om naar deze aarde te komen en de weg te gaan, waar Adam was gestruikeld. Hij kwam als Verlosser van het verloren mensdom om de sluwe vijand te overwinnen en door Zijn standvastige trouw aan het recht allen te redden, die Hem als hun Zaligmaker zouden aannemen. (Brief 20, 1905)

Alleen Christus kon de boodschap van de bevrijding van de mens brengen. Hij kwam met een volkomen en volledige Losprijs. Hij kwam om leven en onsterfelijkheid binnen het bereik van het gevallen mensdom te brengen. Als de Levengever nam Hij onze natuur aan om het karakter van God te kunnen openbaren en Zijn Beeld te drukken op allen die Hem wilden aannemen. Hij werd mens opdat door Zijn oneindig Offer God de aanbidding van het herstelde mensdom zou ontvangen. ... De wetenschap van Verlossing is zo hoog als de hemel en de waarde daarvan is oneindig. Deze Waarheid is zo veelomvattend, zo diepgaand, zo hoog, dat alle wijsheid van de grootste wijzen op aarde daarnaast in het niet

Page 469-470; blz. 727

verzinkt. Vergeleken bij de kennis van God is alle menselijke kennis als kaf. En de weg der zaligheid kan alleen door God bekend worden gemaakt. (MS 69, 1897)

Alles wat God en Christus konden doen, is gedaan om zondaars zalig te maken. Zonde bracht de gehele wereld in gevaar en bracht haar onder het doodvonnis. Maar in de hemel werd een stem gehoord, Die zei: "Ik heb de Losprijs gevonden. Jezus Christus, Die geen zonde gekend heeft, is zonde gemaakt voor de gevallen mens." *"Alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem geloofd, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe."* Christus heeft Zichzelf als Losprijs gegeven. Hij legde Zijn vorstelijke kled af. Hij legde Zijn Koninklijke kroon terzijde en verliet Zijn hoog bevel over het universum, terwijl Hij Zijn Goddelijkheid bekleedde met menselijkheid om alle kwalen en verzoeking van de mensheid te dragen. (Brief 2, 1900)

XII – Gerechtigheid en Genade Komen Samen in het Kruis

Gerechtigheid en genade stonden tegenover elkaar, gescheiden door een diepe kloof. De Heere, onze Verlosser, bekleedde Zijn Goddelijkheid met menselijkheid en bewerkte ten behoeve van de mens een karakter, dat zonder smet of vlek was. Hij plantte Zijn kruis tussen hemel en aarde en maakte dit het onderwerp van aantrekking, dat naar beide kanten reikte en zowel gerechtigheid als genade over de kloof trok. De gerechtigheid verliet haar verheven troon en naderde met alle hemelse heirscharen het kruis. Daar zag ze Eén, Die gelijk was aan God, Die de straf voor alle ongerechtigheid en zonde droeg. Volkomen voldaan boog gerechtigheid zich eerbiedig bij het kruis met de woorden *"Het is genoeg"* (G.C.B. 4e kw. 1899, vol.3 p.102)

Appendix A t/m C Bijbelcommentaren

De dood van Christus bewees, dat Gods regering en bestuur zonder gebreken was. Satans aanklacht m.b.t. de elkaar tegensprekende eigenschappen van gerechtigheid en genade was voor altijd ontwijfelbaar afgedaan. Elke stem in de hemel, zowel als daarbuiten, zal eenmaal getuigenis afleggen van de gerechtigheid, genade en verheven eigenschappen van God. Christus droeg de straf t.b.v. het mensdom opdat het hemelse universum de voorwaarden van het verbond van verlossing kon zien. (MS 128, 1897)

Zijn (Christus) bedoeling was het om de onschendbare rechten van de gerechtigheid en genade met elkaar te verzoenen en toch elk van deze twee in hun waardigheid te laten, hoewel verenigd Zijn genade geen zwakheid was, maar een vreselijke macht om de zonde te straffen, omdat het zonde is; en toch een macht om de liefde van de mensheid daarheen te trekken. Door Christus wordt de gerechtigheid in staat gesteld te vergeven zonder ook

Page 470-471; blz. 728

maar het minste van haar verheven heiligheid op te offeren. (G.C.B. 4e kw. Vol.3 p.102)

Gerechtigheid eist dat de zonde niet zonder meer wordt vergeven, maar dat het doodvonnis voltrokken zal worden. God voldeed aan deze twee eisen in het geven van Zijn eniggeboren Zoon. Door in de plaats van de mensen te sterven, droeg Christus de straf volledig en voorzag in vergiffenis. (MS p.50, 1900)

God boog tevreden het hoofd. Nu konden gerechtigheid en genade samengaan. Hij kon rechtvaardig zijn en toch allen rechtvaardigen die in Christus zouden geloven. Hij (God) zag op het Slachtoffer aan het kruis en zei: *“Het is volbracht”*. Het mensdom krijgt nog een gelegenheid. De prijs voor de Verlossing was betaald en satan viel als een bliksem uit de hemel. (YI 21 juni, 1900)

De eniggeboren Zoon van God nam de natuur van de mens op Zich en plaatste Zijn kruis tussen hemel en aarde. Door het kruis werd de mens tot God, en God tot de mens getrokken. De gerechtigheid verliet haar hoge ontzagwekkende positie en de hemelse heerscharen, de legers der heiligheid naderden het kruis terwijl zij zich vol eerbied neerbogen, want aan het kruis was het recht voldaan. Door het kruis werd de zondaar uit de macht van de zonde getrokken, uit de gebundelde krachten van het kwaad; en telkens als hij het kruis nadert, is zijn hart vermurwd en boetvaardig en roept uit: *“Mijn zonden hebben de zoon van god gekruisigd”*. Bij het kruis laat hij zijn zonden achter en door de genade van Christus wordt zijn karakter veranderd. De Verlosser heft de zondaar op uit het stof en stelt hem onder de leiding van de Heilige Geest. (ST 5 juni, 1893)

XIII – De Verzoening Rechtvaardigt Gods Onveranderlijke Wet

Het kruis spreekt tot de hemelse legerscharen, tot ongevallen werelden en tot de wereld over de waarde, die God aan de mensen hecht, en van Zijn grote liefde waarmee Hij ons heeft liefgehad. Het getuigt aan de wereld, aan engelen en aan mensen van de onveranderlijkheid van Gods wet. De dood van Gods eniggeboren zoon aan het kruis t.b.v. de zondaar is het niet te beantwoorden argument betreffende het onveranderlijke karakter van de wet van Jehova. (RH 23 mei, 1899)

Appendix A t/m C Bijbelcommentaren

Het kruis van Christus getuigt aan de zondaar dat de wet niet veranderd is om de zondaar in zijn zonden tegemoet te komen, maar dat Christus het Offer van Zichzelf heeft gebracht, zodat de overtreders van de wet een gelegenheid zouden krijgen om zich te bekeren. Zoals Christus de zonden van iedere overtreder droeg, zal de zondaar, die niet in Christus als zijn persoonlijke Zaligmaker wil geloven, die het licht verwerpt dat tot hem komt, en die weigert de geboden van God te eerbiedigen en te gehoorzamen, de straf van zijn overtreding dragen. (MS 133, 1897)

Page 471-472; blz. 729

De dood van Christus was het overtuigende, eeuwige argument dat Gods wet even onveranderlijk is als Zijn troon. Het zielelijden in de hof van Gethsémané, de beledigingen, de spot, de smaad, opgehoopt op Gods geliefde Zoon, de verschrikkingen en schande van de kruisiging verschaffen voldoende en roerend bewijs dat Gods gerechtigheid een grondig werk doet bij het straffen. Het feit dat Zijn Eigen Zoon, de Borg voor de mensen, niet werd gespaard, is een argument dat heilige en zondaar, ja, het gehele universum wordt voorgehouden om te getuigen dat God de overtreder van Zijn wet niet zal verontschuldigen. (MS 58, 1897)

Satan gaat op aarde door met het werk dat hij in de hemel begonnen is. Hij brengt de mensen ertoe Gods geboden te overtreden. Het duidelijke "*Aldus spreekt de Heere*" wordt opzij geschoven voor het "aldus zegt" de mens. De gehele wereld moet worden onderricht in Gods Woord, om het doel van de Verzoening – het één worden met God, te begrijpen. Het doel van deze Verzoening was, dat Gods wet en Gods bestuur gehandhaafd zouden worden. De zondaar krijgt vergiffenis door bekering tot God en geloof in onze Heer en Zaligmaker Jezus Christus. Er is vergiffenis voor de zonde; toch blijft Gods wet onveranderlijk, eeuwig als Zijn troon. Er bestaat niet zoiets als het versterken of verzwakken van de wet van Jehova. Die blijft zoals zij altijd is geweest. Zij kan in gene enkel opzicht herroepen of veranderd worden. Zij is eeuwig en onveranderlijk zoals God Zelf. (MS 163, 1897)

Satan trachtte voor de wereld het grote verzoenend Offer, dat de wet in al zijn geheiligde waardigheid openbaart, verborgen te houden. Die wet maakt indruk op het hart door de kracht van zijn bindende eisen. Satan streed tegen het werk van Christus en verenigde al zijn boze engelen en menselijke krachten om dat werk tegen te staan. Maar terwijl hij met dit werk bezig was, waren hemelse wezens samen met menselijke werktuigen bezig in het herstellingswerk. Het kruis staat als het grote middelpunt van de wereld en brengt een duidelijke getuigenis dat het kruis van Christus de veroordeling van elke overtreder van Gods wet zal zijn. Hier zijn twee grote machten, de macht van Waarheid en recht en het werk van satan om de wet van God te niet te doen. (MS 61, 1899)

De dood van Christus neemt elk argument weg dat satan zou kunnen inbrengen tegen Gods geboden. Satan heeft gezegd, dat de mensen het Koninkrijk der hemelen niet zouden kunnen binnengaan tenzij de wet is afgeschaft en een manier was uitgedacht waardoor overtreders weer konden delen in Gods gunst en erfgenamen van de hemel worden. Hij beweerde dat de wet veranderd moest worden, dat de teugels van het bestuur van de hemel verslapt zouden moeten worden, dat de zonde geduld moest worden. Maar al dergelijke beweringen werden terzijde geschoven toen Christus stierf als Plaatsvervanger voor de zondaar. (ST 21 mie, 1912)

Appendix A t/m C Bijbelcommentaren

Page 472-473; blz. 730

XIV – Verzoening het Resultaat van Goddelijke Liefde

De Verzoening van Christus vond niet plaats om God er toe te brengen hen lief te hebben, die Hij anders zou hebben gehaat; deze Verzoening vond niet plaats om een liefde te wekken die voordien niet bestond, maar ze vond plaats als een manifestatie van de liefde die reeds in gods hart aanwezig was, een vertolking van Gods gunst ten aanschouwen van hemelse wezens, van ongevallen werelden en een gevallen mensdom Wij moeten niet de gedachte koesteren dat God ons liefheeft omdat Christus voor ons gestorven is, maar dat Hij ons zo liefhad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft om voor ons te sterven. (ST 30 mei, 1893)

Terwijl de Heiland voor de mensen wordt verhoogd, zullen ze Zijn vernedering, Zijn zelfverloochening, Zijn zelfopoffering, zijn goedheid, Zijn teder medelijden in zijn lijden zien om de gevallen mens te redden, en ze zullen beseffen, dat de Verzoening van Christus niet de oorzaak, maar het resultaat van Gods liefde is. Jezus is gestorven omdat God de wereld liefhad. (RH 2 sept.1890)

De Vader heeft ons lief, niet op basis van de grote Verzoening, maar Hij verschafte de Verzoening omdat Hij ons liefheeft. Christus was het Middel waardoor Hij Zijn oneindige liefde kon uitgieten over een gevallen wereld. *“God was in Christus, de wereld met Zichzelf verzoenende”*. God leed met Zijn Zoon in het zielelijden van Gethsémané, in de dood op Golgotha; het hart van de Oneindige Liefde betaalde de prijs voor ons Verlossing. (Home Miss. April,1893)

XV – De Voorziening voor de Verzoening Groter dan de Behoeft van de Mens

Gerechtigheid eiste het lijden van een mens. Christus, die aan God gelijk was, leed als God. Hij had geen behoefte aan Verzoening. Hij leed niet voor een zonde die Hij had begaan; het was voor de mens – alles voor de mens; en Zijn vrije vergiffenis is voor iedereen beschikbaar. Het lijden van Christus was naar de mate van zijn vlekkeloze reinheid, Zijn diepe zielelijden overeenkomstig de waardigheid en de grootheid van zijn karakter. Wij kunnen nooit de intense smart van het vlekkeloze Lam van God begrijpen, eer we beseffen hoe diep de put is, waaruit wij zijn gered, hoe grievend de zonde is waaraan de mensheid schuldig is en wij in geloof de volledige vergiffenis aangrijpen. (RH 21 sept.1886)

De Goddelijke Zoon van god was het enige Offer dat voldoende waarde had om ten volle aan de eisen van Gods volmaakte wet te voldoen. De engelen waren zondeloos, maar hadden minder waarde dat de wet van God. Ze waren zelf onderworpen aan de wet.

Page 473-474; blz. 731

Ze waren boodschappers om de wil van Christus te doen en zich voor Hem neer te buigen. Zij waren geschapen wezens en moesten een proef afleggen. OP Christus werden geen eisen gelegd. Hij had macht Zijn leven af te leggen, en het weer op te nemen. Op Hem werd geen enkele verplichting gelegd om het werk van de Verzoening op Zich te nemen. Hij bracht een vrijwillig Offer. Zijn leven had voldoende waarde om de mens uit zijn gevallen toestand te redden. (RH 17 dec.1872)

Appendix A t/m C Bijbelcommentaren

Het werk van Gods geliefde Zoon in het ondernemen om het geschapene te verbinden met de Ongeschapene, het eindige met het Oneindige in Zijn eigen Goddelijke Persoon is een onderwerp dat terecht onze gedachten een leven lang kan bezighouden. Dit werk van Christus was bedoeld om de wezens op andere werelden te bevestigen in hun onschuld en trouw, en tevens de verlorenen en afdwalenden op deze wereld te redden. Hij opende een weg voor de ongehoorzamen om terug te keren naar hun trouw aan God, terwijl Hij door dezelfde daad een beveiliging plaatste rondom degenen die reeds rein waren, zodat zij niet besmet zouden worden. (RH 11 jan.1881)

XVI – Zinnebeeldige Offeranden Voorafschaduwden het Lam Gods

De slachtoffers en het priesterschap van het Joodse stelsel waren ingesteld om de dood en het Middelaarswerk van Christus voor te stellen. Al deze ceremoniën hadden alleen maar betekenis en waarde voor zover ze betrekking hadden op Christus, die Zelf de Bron was van dit hele stelsel, en het in het leven had geroepen. De Heere had aan Adam, Seth, Henoch, Noach, Abraham en de gelovigen vroeger, met name Mozes, bekend gemaakt dat het ceremoniële stelsel van offeranden en het priesterschap op zichzelf niet voldoende waren voor de redding van ook maar één enkele ziel.

Het stelsel van offerdiensten wees heen op Christus. Hierdoor zagen de oudtijdse gelovigen Christus, en zij geloofden in Hem. (RH 17 dec.1872)

In overleg met zijn Vader stelde Christus het offerstelsel in; dat de dood, i.p.v. dadelijk de overtreder te treffen, zou worden overgebracht op een slachtoffer, dat het grote en volmaakte Offer van Gods Zoon zou voorafschaduwden.

De zonden van het volk werden zinnebeeldig overgebracht op de dienstdoende priester, die een middelaar voor het volk was. De priester kon zelf geen offer worden voor de zonde en met zijn leven verzoening doen, want hij was ook een zondaar. I.p.v. daarom zelf te sterven, doodde hij een vlekkeloos lam; de straf voor de zonde werd op dit onschuldige dier overgebracht,

Page 474-475; blz. 732

dat op deze wijze zijn onmiddellijke plaatsvervanger werd en een zinnebeeld was van het volmaakte Offer van Jezus Christus. Door het bloed van dit slachtoffer zag de mens in geloof naar het bloed van Christus, dat verzoening zou doen voor de zonden der wereld. (ST 14 maart,1878)

De grote Waarheid, die de mensen steeds voorgehouden moest worden en ingeplant in verstand en hart, luidde: *“Zonder bloedstorting geen vergeving”*. Elk bloedend offer was een voorafschaduwing van het *“Lam Gods Dat de zonden der wereld wegneemt”*. Christus had Zelf het Joodse stelsel van aanbedding ingesteld, waarin door zinnebeelden en symbolen zowel geestelijk als hemelse dingen worden voorafgeschaduwd. Velen vergaten de ware betekenis van deze offeranden; en de grote waarheid, dat alleen door Christus vergiffenis van zonden mogelijk is, werd uit het oog verloren. Het vermenigvuldigen van het aantal slachtoffers en het bloed van stieren en bokken konden de zonden der wereld niet wegnemen. (ST 2 jan.1893)

De grote les die opgesloten lag in het offer van elk bloedend slachtoffer, waar in elke ceremonie de nadruk op werd gelegd en die door Christus Zelf was ingeprent, was dat alleen door het bloed van Christus vergiffenis van zonden mogelijk is; en

Appendix A t/m C Bijbelcommentaren

toch, hoevelen dragen het bittere juk; en hoe weinigen voelen de kracht van deze Waarheid, handelen persoonlijk op basis daarvan, en verkrijgen de zegeningen die ze kunnen hebben door volmaakt geloof in het bloed van het Lam Gods, terwijl ze beseffen dat alleen door Hem vergeving van zonden mogelijk is en geloven dat wanneer ze er berouw over hebben, Hij ze vergeeft, hetzij ze groot of klein zijn. O! Welk een gezegende Heiland! (Brief 12,1892)

Door geloof heeft Abel Gode een beter offer gebracht dan Kaïn... Door het vergoten bloed zag hij heen naar het toekomstig Offer, Christus, stervend aan het kruis op Golgotha; en in vertrouwen op de Verzoening die daar tot stand kwam, had hij het getuigenis dat hij rechtvaardig was en dat zijn offer werd aangenomen. (PP p.72; blz. 46)

XVII – Het Kruis bracht satan de doodslag

Hij (Christus) stierf aan het kruis om satan de doodslag toe te brengen, en de zonde van elk gelovige ziel weg te nemen. (MS 61,1903)

Welk recht had Christus om de gevangenen uit de handen van de vijand te rukken? Het recht van het feit, dat Hij een Offer had gebracht dat de beginselen van gerechtigheid, waardoor het Koninkrijk der hemelen wordt geregeerd, bevredigde. Hij kwam naar deze aarde als de Verlosser van het verloren mensdom, om de sluwe vijand te overwinnen en om door Zijn standvastige trouw

Page 475-476; blz. 733

aan het recht, allen te redden die hem aannamen als hun Zaligmaker. Aan het kruis op Golgotha betaalde Hij de prijs van de Verlossing voor het mensdom. Op deze wijze gewon Hij het recht om de gevangenen te ontrukken aan de greep van de grote verleider, die door leugen, gericht tegen Gods bestuur, de val van de mens had veroorzaakt en elke aanspraak om een trouw onderdaan te worden genoemd van Gods eeuwige, heerlijke Koninkrijk, verbeurde. (ST 30 sept.1903)

Christus aan het kruis trekt niet alleen mensen tot bekering tot God om de overtreding van Zijn wet – want degenen aan wie God vergiffenis schenkt, maakt Hij eerst berouwvol – maar Christus heeft het recht voldaan; Hij heeft Zichzelf aangeboden als een Verzoening. Zijn vergoten bloed, Zijn verbroken lichaam bevredigen den aanspraken van de wet die verbroken is; zo overbrugt Hij de kloof die door de zonde is ontstaan. Hij leed in het vlees, opdat Hij met Zijn gewond en gebroken lichaam de weerloze zondaar kan bedekken. De overwinning, bij Zijn dood op Golgotha behaald, brak voor altijd de beschuldigende macht van satan over het universum en bracht de beschuldiging, dat voor God zelfverloochening iets onmogelijks was en dat dit daarom ook voor het menselijk geslacht niet nodig was, tot zwijgen. (MS 50,1900)

Hij (Christus) plaatste Zijn kruis halverwege tussen hemel en aarde om te strijden tegen de machten der duisternis en ze te overwinnen. Hij gaf Zijn leven voor het leven van zondaars. Satan, de vorst van deze wereld, werd buitengeworpen. (MS 44,1901)

Weldra zou het grote Offer, waarheen alle Joodse offeranden heenwezen, gebracht worden. Toen de Heiland, met het kruis voor ogen, de verheven voorzegging deed horen: *“Nu zal de vorst dezer wereld buitengeworpen worden. En wanneer Ik van de aarde verhoogd zal zijn, zal Ik allen tot Mij trekken.”* Hij zag dat de grote

Appendix A t/m C Bijbelcommentaren

afvallige, die uit de hemel was verdreven, de centrale macht op aarde was. Terwijl Hij naar satans troon keek, zag Hij dat deze daar stond, waar de troon van God had moeten staan. Hij zag hoe alle mensen de afvallige aanbaden, die hen tot opstand inspireerde. De inwoners van deze aarde hadden zich neergeworpen aan de voeten van satan. Christus verklaarde: “Waar satans troon staat, zal Mijn kruis staan, het werktuig van vernedering en lijden. (MS 165,1899)

Christus werd gekruisigd, maar in wondere macht en heerlijkheid verrees Hij uit het graf. Hij nam de wereld waarover satan beweerde te heersen, in zijn greep en bracht het mensdom weer terug in de gunst van God. En bij deze heerlijke voltooiing van Zijn werk klonken en weerklonken overwinningsliederen door de ongevallen werelden. Engelen en aartsengelen, cherubs en serafs zonden mee in het overwinningskoor. (YI 16 april,1903)

Page 476-477; blz. 734

XVIII – De Verzoening Zal Nooit Herhaald Worden

De dood van Christus aan het kruis verzekerde de ondergang van hem die de macht over de dood heeft, bij wie de zonde is ontstaan. Als satan is vernietigd, zal er niemand meer zijn om te verleiden tot het kwade; de Verzoening zal nooit herhaald behoeven te worden en er zal geen gevaar bestaan dat er nog eens een opstand komt in Gods universum. Datgene, wat alleen daadwerkelijk van zonde kan weerhouden in deze duistere wereld, zal in de hemel de zonde verhinderen. De betekenis van de dood van Christus zal gezien worden door heiligen en engelen. De gevallen mens zou niet in Gods Paradijs kunnen wonen zonder het Lam dat geslacht is van de grondlegging der wereld. Zullen wij daarom het kruis van Christus niet verheffen? (ST 30 dec.1889)

Appendix A t/m C Bijbelcommentaren

Deel II

De Hogepriesterlijke Toepassing van het Verzoenend Offer

I – Bedient de Weldaden van een Volledig Verzoenend Offer

Dit zijn onderwerpen – Christus, gekruisigd voor onze zonden; Christus, opgestaan uit de dood; Christus, onze Middelaar bij God; en nauw hiermee verbonden is het werk van de Heilige Geest. (Ev. p.187)

Het grote Offer was gebracht een aangenomen, en de Heilige Geest, Die op de dag van het Pinksterfeest neerdaalde, voerde de gedachten van de discipelen van het aardse naar het hemelse Heiligdom, waar Jezus door Zijn eigen bloed was ingegaan, om over Zijn discipelen de zegeningen van het Verzoeningswerk uit te storten. (Ev. p.260)

Onze Heiland is in het Heiligdom, waar Hij voor ons pleit. Hij is onze Middelaar en Hogepriester, Die een Zoenoffer voor ons brengt en voor ons pleit op de verdienste van Zijn bloed. (FCE p.370)

Iedereen die breken wil met de slavernij en de dienst van satan, om zich te scharen onder de met bloed bevleete banier van Vorst Immanuël, zal door het Middelaarswerk van Christus bewaard worden. Christus als onze Middelaar, die aan de rechterhand van de Vader is gezeten, houdt steeds het oog op ons, want het is even noodzakelijk dat Hij ons door Zijn tussenkomst bewaart, als het feit, dat Hij ons door Zijn bloed heeft verlost. Als Hij ons ook maar voor een enkel ogenblik loslaat, staat satan klaar om ons te vernietigen. Zij, die met Zijn bloed zijn gekocht, bewaart Hij nu door Zijn Middelaarswerk. (MS 73,1893)

God zij dank, dat Hij, die Zijn bloed voor ons vergoten heeft, leeft om daarop een beroep te doen, om Voorspraak te zijn voor iedereen, die Hem aanneemt.... wij moeten altijd de doeltreffendheid

Page 477-478; blz. 735

van Jezus' bloed voor ogen houden. Dat bloed, dat het leven reinigt en in stand houdt, is onze hoop als er met een levend geloof aanspraak op wordt gemaakt. Wij moeten groeien in het waarderen van de onschatbare waarde ervan, want het spreekt alleen te onze gunste als wij in geloof beslag leggen op de verdienste ervan en het geweten rein en in vrede met God bewaren.

Dit wordt voorgesteld als het Verzoenend bloed, onafscheidelijk verbonden met de opstanding en het leven van onze Verlosser, afgebeeld door de altijd vloeiende stroom die voortkomt uit de troon van God, het water van de rivier des levens. (Brief 87,1894)

Christus is gestorven om verzoening te doen voor onze zonden. Aan de rechterhand van de Vader is Hij onze Voorspraak als onze Hogepriester. Hij kocht onze verlossing met het Offer van Zijn leven. Zijn Verzoening heeft waarde voor iedereen, die zich wil verootmoedigen en Christus wil aannemen als zijn Voorbeeld in alle dingen. Als de Heiland Zijn leven niet als Verzoening voor onze zonden zou hebben gegeven, zou heel het mensdom zijn omgekomen. Ze zouden geen recht op de hemel hebben gehad. Door Zijn voorspraak kunnen wij door geloof, door berouw en bekering deel hebben aan de Goddelijke natuur en zo ontkomen aan het verderf dat in de wereld is door de begeerte. (MS 29,1906)

Appendix A t/m C Bijbelcommentaren

Dit gebed (Johannes 17) is een les betreffende de voorspraak die de Heiland binnen het voorhangsel doet, wanneer Zijn grote Offer voor de mensen, het Offer van Zichzelf, voltooid zou zijn. Onze Middelaar gaf aan Zijn discipelen deze illustratie van Zijn werk in het hemelse Heiligdom voor allen die in stilte en ootmoed tot Hem komen, ontdaan van alle zelfzucht, met het geloof in zijn macht om hen te redden. (MS 29,1906) 5BC p.1145;blz. 415)

II – Dienstwerk Past Overeenkomst van het Kruis toe en Voltooit het

De bemiddeling van Christus in het hemelse Heiligdom ten gunste van de mens is in het Verlossingsplan van even groot belang als Zijn dood aan het kruis. Met Zijn dood nam dat werk een aanvang en na Zijn opstanding is Hij ten hemel opgevaren om het te voltooien. Door het geloof moeten wij ingaan in het binnenste voorhangsel *“waarheen Jezus voor ons als Voorloper is binnengegaan”* (Hebreeën 6:20). Daar wordt het licht van het kruis van Golgotha weerkaatst. Daar krijgen wij een duidelijker inzicht in de verborgenheden van onze verlossing. (GS p.489; blz. 451)

De woorden van Christus op de berghelling vormden de aankondiging dat Zijn Offer voor de mens volledig en voltooid was. Aan de voorwaarden van de Verzoening was voldaan; het werk, waarvoor

Page 478-479; blz. 736

Hij naar deze wereld was gekomen, was voltooid. Hij had het Koninkrijk gewonnen. Hij had het aan satan ontworsteld en was Erfgenaam van alle dingen geworden. Hij was op weg naar Gods troon om geëerd te worden door engelen, overheden en machten. Hij was begonnen met Zijn Middelaarswerk. Bekleed met grenzeloos gezag, gaf Hij Zijn opdracht aan de discipelen: *“Gaat dan heen, maakt al de volken tot Mijn discipelen en doopt hen in de Naam des Vaders, des Zoons en des Heilige Geestes, en leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb. En zie, Ik ben met u, al de dagen, tot aan de voleinding der wereld”*. (MS 138,1897)

God zij dank, dat Hij, Die Zijn bloed voor ons vergoten heeft, leeft om daarop een beroep te doen, om een Voorspraak te zijn voor iedereen die Hem aanneemt. *“Als wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij onze zonden vergeeft en ons reinigt van alle ongerechtigheid”*. Het bloed van Jezus Christus reinigt ons van alle zonden. Het spreekt van betere dingen dan het bloed van Abel, want Christus leeft voor altijd om voor ons te bidden. Wij moeten de doeltreffendheid van Jezus' bloed altijd voor ogen houden. (Brief 87,1894)

Jezus staat voor Zijn Vader, terwijl Hij voortdurend een Offer brengt voor de zonden van de wereld. Hij is de Bedienaar van de ware Tabernakel, die de Heere heeft opgericht, en geen mens. De zinnebeeldige offeranden van de Joodse tabernakel bezitten niet langer enige waarde. Een dagelijkse en jaarlijkse verzoening is niet meer nodig. Maar als gevolg van het voortdurend zondigen is het Verzoenend Offer van een hemelse Middelaar noodzakelijk. Jezus, onze Hogepriester, doet dienst voor ons in gods tegenwoordigheid, waar Hij zijn vergoten bloed t.b.v. ons offert. (YI 16 april,1903)

Door zijn vlekkeloos leven, zijn gehoorzaamheid en Zijn dood aan het kruis op Golgotha bemiddelt Christus voor het verloren mensdom. En nu bemiddelt de

Appendix A t/m C Bijbelcommentaren

Overste van onze zaligheid voor ons, niet als een gewone Smekeling, maar als een Overwinnaar, Die aanspraak maakt op zijn overwinning. Zijn Offer is volledig en als onze Middelaar beoefent Hij het door Hemzelf bepaalde werk, terwijl Hij God het wierookvat voorhoudt met Zijn eigen vlekkeloze verdiensten en de gebeden, bekentenissen en dank van Zijn volk. Welriekend door de verdienste van Zijn gerechtigheid stijgen deze als een lieflijke reuk op tot God. Het Offer is geheel aanvaardbaar en vergiffenis bedekt alle overtredingen. Voor de ware gelovige is Christus werkelijk de Bedienaar van het Heiligdom, waar Hij voor hem dienst doet in het Heiligdom en spreekt door de werktuigen, die daartoe door God zijn aangewezen. (ST 14 febr.1900)

In de hemelse hoven pleit Jezus t.b.v. Zijn gemeente. Hij pleit voor degenen voor wie Hij de Losprijs door Zijn bloed heeft voldaan. Lange eeuwen kunnen de doeltreffendheid van Zijn

Page 479-480; blz. 737

verzoenend Offer nooit te niet doen. Leven noch dood, hoogte noch diepte kunnen ons scheiden van de liefde van God, die in Christus Jezus is. Niet omdat wij ons aan Hem vastklemmen, maar omdat Hij ons vasthoudt! (JR p.552-553; blz. 403)

Jezus is onze grote Hogepriester in de hemel. En wat doet Hij? Hij bemiddelt en doet Verzoening voor Zijn volk dat in Hem gelooft. (TM p.37)

God wordt benaderd door Jezus Christus, de Middelaar, de enige weg waardoor Hij de zonden vergeeft. God kan geen zonden vergeven ten koste van Zijn gerechtigheid, Zijn heiligheid en Zijn Waarheid. Maar Hij vergeeft de zonden, en wel volkomen. Er bestaan geen zonden die Hij niet in en door de Heere Jezus Christus zal vergeven. Dit is de enige hoop van de zondaar, en als hij in oprecht geloof dit aanneemt, is hij verzekerd van een volledige, vrije vergiffenis. Er is maar één weg, voor iedereen toegankelijk, en langs die weg wacht een rijke, overvloedige vergiffenis de boetvaardige, berouwvolle ziel, en de donkerste zonden worden vergeven.

Deze lessen werden duizenden jaren geleden aan het uitverkoren volk van God onderwezen; herhaald door verscheidene zinnebeelden en schaduwen, opdat het werk der Waarheid vastgenageld zou worden in ieder hart, dat er zonder bloedstorting geen vergeving van zonden mogelijk is. (Brief 12,1892)

Christus is voor ons gestorven, en door het ontvangen van Zijn volmaaktheid, hebben wij recht op de hemel. Hij geeft aan allen die in Hem geloven macht om kinderen van god te worden. Omdat Hij leeft, zullen ook wij leven. Hij is onze Voorspraak in de hemelse hoven. Dit is onze enige hoop. (MS 29,1906)

Met Zijn eigen leven heeft Christus Zich verantwoordelijk gesteld voor iedere man en vrouw op aarde. Hij staat voor God en zegt: "Vader, Ik neem de schuld van die ziel op Mij. Het betekent voor hem de dood als hij die schuld zelf moet dragen. Als hij berouw heeft, krijgt hij vergiffenis. Mijn bloed zal hem van alle schuld reinigen. Ik heb Mijn leven voor de zonden der wereld gegeven."

Als de overtreder van Gods wet Christus zal zien in Diens verzoenend Offer, als hij zal geloven in Hem, Die van alle ongerechtigheid kan reinigen, zal Christus niet vergeeft voor hem zijn gestorven. (RH 27 febr.1900)

"Daarom moet Hij in alle opzichten aan Zijn broeders gelijk worden, opdat Hij een getrouw en barmhartig Hogepriester zou worden bij God, om de zonden van het volk te verzoenen." door de Verzoening. De berouwvolle zondaar moet in Christus geloven als zijn persoonlijke Zaligmaker. Dit is zijn enige hoop. Hij kan beslag

Appendix A t/m C Bijbelcommentaren

leggen op de verdiensten van Christus' bloed, door de gekruisigde en opgestane Heiland aan God voor te houden als zijn verdienste. Omdat Christus Zichzelf opofferde, Hij als Onschuldige voor de schuldige, is elke hinderpaal weggenomen en de vergevende liefde van God stroomt in rijke stromen van genade naar

Page 480-481; blz. 738

de gevallen mens. (Brief 91, 1895)

Terwijl wij voor God onze waardering voor de verdiensten van Christus erkennen, krijgen onze smeekbeden een welriekende geur. O, wie kan deze grote genade en liefde naar waarde schatten! Terwijl wij god naderen door de verdiensten van Christus' werk, worden wij bekleed met zijn priesterlijk gewaad. Hij plaatst ons naast Zich, omgeeft ons met Zijn menselijke arm, terwijl Zijn Goddelijke arm beslag legt op de troon van de Oneindige. Hij legt Zijn verdiensten als een lieflijke reuk in het wierookvat dat zij in hun hand hebben, om hun smeekbeden kracht bij te zetten. Hij belooft dat Hij hun smeekbeden zal horen en beantwoorden. (Brief 22, 1898)

Nu doet Hij (Christus) Verzoening voor ons bij de Vader. *“Als iemand gezondigd heeft, wij hebben een Voorspraak bij de Vader, Jezus Christus de Rechtvaardige”*. Terwijl Hij wijst op Zijn handpalmen, doorboord als gevolg van de woede en het vooroordeel van goddeloze mensen, zegt Hij van ons: *“Ik heb u in Mijn handpalmen gegraveerd”*. (Jesaja 49:16). De Vader buigt in erkenning van de prijs, betaald voor de mensheid, en de engelen naderen vol eerbied het kruis van Golgotha. Welk een Offer is dit! Wie kan het doorgronden! De mens zal de gehele eeuwigheid nodig hebben om het Verlossingsplan te kunnen begrijpen. Het zal zich regel voor regel aan hem ontvouwen, hier een weinig, daar een weinig. (MS 21, 1895)

III – Christus Doet Dienst in het Hemelse Heiligdom

Wij leven tijdens de grote Verzoendag, en het heilige werk van Christus voor Gods volk, dat momenteel (1882) plaats vindt in het hemelse Heiligdom, moet gedurig onze studie zijn. (5T p.520)

O, konden allen onze dierbare Heiland zien zoals Hij is, de Zaligmaker! Laat Zijn hand het gordijn, dat Zijn heerlijkheid voor onze ogen verbergt, terzijde schuiven. – Het toont Hem in Zijn hoge heilige plaats. Wat zien wij? Onze Heiland, niet in een positie van zwijgen en nietsdoen. Hij is omringd door hemelse wezens, cherubs en serafs, tienduizend maal tienduizend engelen. Al deze hemelse wezens hebben één doel, dat boven alles gaat – waarin zij intense belangstelling tonen – Zijn gemeente in een wereld vol verderf. (Brief 89c, 1897)

Hij is in Zijn Heiligdom, niet in een plaats van eenzaamheid en grootheid, maar omringd door tienduizend maal tienduizenden hemelse wezens, die klaar staan voor de wenken van hun Meester. En Hij zegt hun uit te gaan om te werken voor de zwakste heilige die op God vertrouwt. Hoog en laag, rijk en arm, allen hebben dezelfde hulp tot hun beschikking. (Brief 134, 1899)

Richt uw invloed niet tegen Gods geboden. Die wet is precies zoals Jehova die schreef in de hemelse tempel. Velen vertrappen het afschrift ervan hier op aarde, maar het oorspronkelijke wordt

Page 481-482; blz. 739

Appendix A t/m C Bijbelcommentaren

bewaard in de ark van God in de hemel; en boven op deze ark, vlak boven die wet, is het Verzoendeksel. Jezus staat vlak voor die ark om voor de mens te bemiddelen. (MS 6a,1886) (1BC p.1109;blz. 48)

Wij moeten dit onderwerp van het Heiligdom in gedachten houden. God verhoede dat geklepper van woorden, komende van menselijke lippen, het geloof van ons volk in de Waarheid zou verkleinen dat er in de hemel een Heiligdom is, en dat de afbeelding ervan vroeger op deze aarde is gebouwd. God wil dat Zijn volk vertrouwd wordt met deze afbeelding, dit Heiligdom altijd in gedachten houdt, waar God alles in allen is. (Brief 233, 1904)

Jezus is onze Voorspraak, onze Hogepriester, onze Middelaar. Onze positie is gelijk aan die van Israël op de grote Verzoendag. Als de hogepriester het Allerheiligste binnenging, dat een voorstelling was van de plaats waar onze Hogepriester nu bemiddelt, en het Zoenbloed sprenkelde op het verzoendeksel, werden er buiten geen zoenoffers gebracht. Terwijl de priester bij God bemiddelde, was elk hart ootmoedig gebogen en smeekte om vergeving van zonden. (ST 28 juni 1899)

IV – De Tweede Fase van het Priesterschap Omvat het Oordeel

Hij vervulde één fase van Zijn priesterschap door voor het gevallen mensdom aan het kruis te sterven. Hij vervult nu een andere fase door het geval van de berouwvolle, gelovige zondaar bij de Vader te bepleiten, terwijl Hij God de offeranden van Zijn volk voorhoudt. Omdat Hij de menselijke natuur heeft aangenomen, in deze natuur de verzoeken van de vijand heeft overwonnen en Goddelijke volmaaktheid bezit, is Hem het oordeel over de wereld gegeven. Iedere rechtszaak zal Hem worden voorgelegd. Hij zal het oordeel uitspreken en een mens vergelden naar mate zijn werk is geweest. (MS 42,1901)

V – Een Voortdurende Bemiddeling

De wierook die met de gebeden van Israël opsteeg, is een voorstelling van de verdiensten en het Middelaarschap van Christus, van Zijn volmaakte gerechtigheid, die door het geloof aan Zijn volk wordt toegekend en dat alleen de aanbidding van zondige wezens aanvaardbaar voor God maakt. Voor het voorhangsel naar het Allerheiligste stond een altaar van voortdurende Verzoening. Door bloed en wierook moest God benaderd worden – beelden die heenwezen op de Middelaar, door Wie zondaars tot Jehova

Page 482-483; blz. 740

mogen naderen, en door Wie genade en zaligheid aan de berouwvolle, gelovige ziel geschonken kan worden. (PP p.353; blz. 316)

In de dienst van het Joodse priesterschap worden we voortdurend herinnerd aan het Offer en Middelaarswerk van Christus. Allen die nu tot Christus komen, moeten bedenken dat Zijn verdienste de wierook is die zich vermengt met de gebeden van hen, die berouw hebben over hun zonden en vergeving, barmhartigheid en genade ontvangen. Wij hebben voortdurend behoefte aan de bemiddeling van Christus. (MS 14,1901)

Appendix A t/m C Bijbelcommentaren

VI – Christus zowel Middelaar als Rechter

Christus is door Persoonlijke ervaring op de hoogte van de strijd die sedert de val van Adam onophoudelijk gaande is. Hoe passend is het daarom dat Hij Rechter is. Aan Jezus, de Zoon des mensen, is alle oordeel gegeven. Er is één Middelaar tussen God en de mensen. Alleen door Hem kunnen wij het Koninkrijk der hemelen binnengaan. Hij is de Weg, de Waarheid en het Leven. Op Zijn uitspraak is geen beroep mogelijk. Hij is de Rots der eeuwen, een Rots die gescheurd is met de bedoeling, dat iedere beproefde, verzochte ziel er een veilige schuilplaats kan vinden. (RH 12 maart, 1901)

“De Vader oordeelt niemand, maar heeft het oordeel aan de Zoon gegeven”. “Hij heeft Hem gezag gegeven om oordeel uit te oefenen omdat Hij de Zoon des mensen is”. In Zijn toegevoegde menselijkheid ligt de reden van de aanstelling van Christus. God heeft alle oordeel aan de Zoon toevertrouwd, want zonder de minste twijfel is Hij God, geopenbaard in het vlees.

Het was Gods bedoeling dat de Vorst van de lijdenden in het mensdom, Rechter van de ganse aarde zou zijn. Hij, die neerdaalde uit de hemel om de mens te redden van de eeuwige dood; Hem Die de mensen verwierpen en op Wie ze alle smaad stapelden waartoe menselijke wezens, door satan bezielde, in staat zijn; Hij, Die Zich onderwierp om voor een aardse rechtbank gebracht te worden en die de schandelijke kruisdood stierf, – alleen Hij kan een uitspraak van beloning of straf doen. Hij, Die Zich hier heeft onderworpen aan het lijden en de vernedering van het kruis, zal naar de raad van God algehele genoegdoening ontvangen en de troon bestijgen, terwijl het gehele hemelse universum Hem erkent als de Koning der heiligen. Hij heeft het werk van Verlossing op Zich genomen en heeft aan ongevallen werelden en aan de gehele hemelse familie getoond dat Hij het werk, dat Hij is begonnen, kan voltooien. Christus is het Die aan de mensen de genade der bekering schenkt; Zijn verdiensten worden door de Vader aangenomen ten gunste van ieder ziel, die wil helpen Gods gezin samen te stellen.

Op die dag van uiteindelijke beloning en straf zullen zowel

Page 483-484; blz. 741

heiligen als zondaars in hem, Die gekruisigd is, Degene erkennen Die Rechter is over alle levenden. (RH 22 nov. 1898)

VII – Wondere Resultaten van Christus' Priesterlijk Middelaarswerk

De bemiddeling van Christus is als een gouden keten bevestigd aan de troon van God. Hij heeft de verdiensten van Zijn Offeranden veranderd in het gebed. Jezus bidt, en slaagt door het gebed. (MS 8, 1892)

Christus werkt bij voortduring als onze Middelaar. Hetzij de mensen Hem aannemen of verwerpen, Hij werkt ernstig voor hen. Hij verleent hun leven en licht, terwijl Hij door de Geest streeft om hen uit de dienst van satan te trekken. En terwijl onze Heiland werkt, werkt ook satan met alle verleiding der ongerechtigheid met niet aflatende energie. (RH 12 maart 1901)

Appendix A t/m C Bijbelcommentaren

Deze Heiland zou een Middelaar zijn, om tussen de Allerhoogste en Zijn volk te staan. Door deze voorziening is een weg gebaad waarlangs de schuldige zondaar toegang tot God kan vinden door bemiddeling van Iemand anders. De zondaar kon niet in persoon komen, beladen met zijn schuld en met geen groter verdienste dan hij van zichzelf bezat. Alleen Christus kon de weg banen door een Offer te brengen, dat voldeed aan de eisen van de Goddelijke wet. Hij was volmaakt, onbesmet door de zonde. Hij was zonder vlek en smet. (RH 17 dec.1872)

Christus is de Bedienaar van de ware Tabernakel, de Hogepriester van allen die in hem als een persoonlijke Zaligmaker geloven; en zijn werk kan door geen ander gedaan worden. Hij is de Hogepriester van de gemeente en heeft een werk te doen dat geen ander kan doen. Door Zijn genade is Hij in staat iedereen voor de zonde te bewaren. (ST 14 febr.1900)

Geloof in de Verzoening en het Middelaarswerk van Christus zal ons standvastig en onbeweeglijk doen zijn temidden van de verzoeking die de strijdende kerk omgeven. (RH 9 juni 1896)

Het grote Verlossingsplan, zoals dit geopenbaard is in het sluitingswerk voor deze laatste dagen, moet nauwkeurig onderzocht worden. De tonelen, verbonden met het hemels Heiligdom, moeten op verstand en hart van allen een dusdanige indruk maken dat ze in staat zijn die indruk op anderen over te brengen. Allen moeten beter bekend worden met het Verzoeningswerk dat in het hemelse Heiligdom plaatsvindt. Als deze grote Waarheid ingezien en begrepen wordt, zullen zij, die deze Waarheid brengen, harmonieus met Christus samenwerken om een volk gereed te maken dat bestaan kan in de grote dag van God, en hun inspanningen zullen met succes bekroond worden. (5T p.575)

Het priesterlijk Middelaarswerk van Christus voor ons is nu

Page 484-485; blz. 742

gaande in het hemels Heiligdom. Maar hoe weinigen hebben een juiste voorstelling van het feit, dat onze grote Hogepriester de Vader Zijn eigen bloed voorhoudt en voor de zondaar, die Hem als een persoonlijke Zaligmaker aanneemt, aanspraak maakt op alle verdiensten die Zijn verbond omvat, als beloning voor Zijn Offer. Dit Offer stelt Hem in staat om volkomen zalig te maken wie door Hem tot God komen, daar Hij altijd leeft om voor hen te bidden. (MS 92,1899)

Christus, als Hogepriester binnen het voorhangsel, heeft Golgotha zo onsterfelijk gemaakt, dat hoewel Hij voor God leeft, Hij toch voortdurend de zonde afsterft, en als iemand zondigt, heeft hij een Voorspraak bij de Vader. Hij stond op uit het graf, omgeven door een wolk van engelen, in wondere macht en heerlijkheid, – Godheid en menselijkheid verenigd. Hij nam de wereld, waarover satan beweerde te heersen, in zijn greep als Zijn rechtmatig bezit, en door Zijn wondere werk in het geven van Zijn leven, bracht Hij het gehele mensdom terug naar de dienst van God. De overwinningsliederen klonken en weerklonken door de werelden. Engelen en aartsengelen, cherubs en serafs zongen het overwinningslied over dit verbazingwekkende gebeuren. (MS 50,1900)

Dit is de grote Verzoendag, en onze Voorspraak staat voor de Vader terwijl Hij als onze Middelaar pleit. I.p.v. ons te wikkelen in onze klederen van zelfgerechtigheid, moeten wij ons dagelijks voor God verootmoedigen, terwijl wij onze eigen zonden aan God belijden, vergeving zoeken van onze overtredingen en

Appendix A t/m C Bijbelcommentaren

met Christus samenwerken in de voorbereiding van onze ziel, zodat die Gods Beeld kan weerkaatsen. (MS p.168,1898) (7BC p.933-934; blz. 599)

Als onze Middelaar was Jezus ten volle in staat dit Verlossingsplan tot stand te brengen, maar hoe hoog was de prijs! De zondeloze Zoon van God werd veroordeeld voor de zonde, waaraan Hij geen deel had, opdat de zondaar door bekering en geloof gerechtvaardigd kon worden door de gerechtigheid van Christus, waarin hij geen eigen verdienste had. De zonden van allen die op aarde hebben geleefd, zijn op Christus gelegd en getuigen van het feit, dat niemand een verliezer hoeft te zijn in de strijd tegen satan. Er is voorziening getroffen opdat allen beslag kunnen leggen op de kracht van hem, die volkomen kan zalig maken wie door Hem tot God gaan.

Christus neemt de schuld van de overtreding van de mensen op Zich, terwijl Hij allen, die Hem in geloof aannemen, die tot hun trouw aan God terugkeren, Zijn vlekkeloze gerechtigheid schenkt. (RH 23 mei,1899)

Hij houdt Zijn Vader het wierookvat met zijn eigen verdiensten voor, waarin geen spoor van aards verderf is. Hij vergadert in Zijn wierookvat de gebeden, de lof en de belijdenissen van zijn volk, en hieraan voegt Hij zijn eigen vlekkeloze gerechtigheid toe. Dan stijgt de wierook, welriekend door de verdienste van

Page 485-487; blz. 743

de Verzoening van Christus, volkomen aanvaardbaar op tot God. Een genadig antwoord komt terug ... De welriekende geur van deze gerechtigheid stijgt op als een wolk rondom de genadetroon. (MS 50,1900) (6BC p.1078; blz. 474)

VIII – Christus is onze Vriend aan het Gerechtshof

Onze grote Hogepriester pleit voor de genadetroon t.b.v. Zijn vrijgekochte volk ... Satan staat aan onze rechterhand om ons aan te klagen, en onze Advocaat staat aan Gods rechterhand om voor ons te pleiten. Nooit heeft Hij een zaak, die Hem was toevertrouwd, verloren. Wij kunnen onze Advocaat vertrouwen, want Hij pleit op zijn eigen verdiensten t.b.v. van ons. (RH 15 aug.1893)

Christus verheerlijkte Zichzelf niet toen Hij Hogepriester werd gemaakt. God stelde Hem aan voor het priesterschap. Hij moest een voorbeeld zijn voor heel het menselijke geslacht. Hij kwalificeerde Zichzelf om niet alleen Vertegenwoordiger van het mensdom te zijn, maar tevens hun Advocaat, zodat iedereen die dat wil kan zeggen: Ik heb een Vriend bij de rechtbank. Hij is een Hogepriester Die mee kan voelen met onze zwakheden. (MS 101,1897)

Jezus doet dienst in Gods tegenwoordigheid, terwijl Hij zijn vergoten bloed offerte als van een lam dat geslacht is. Jezus houdt God deze Offeranden voor, gebracht voor elke zonde en elke tekortkoming van de zondaar.

Christus, onze Middelaar, en de Heilige Geest bemiddelen voortdurend voor de mens, maar de Geest pleit niet voor ons zoals Christus dat doet als Hij Zijn bloed aanbiedt, vergoten vanaf de grondlegging der wereld. De Geest werkt aan het hart en ontlokt daaraan gebeden van berouw, lof en dank. (MS 50,1900) (6BC p.1077; blz.474)

Toen Christus ten hemel opsteeg, voer Hij op als onze Advocaat. Wij hebben altijd een Vriend bij de rechtbank. En van boven zendt Christus zijn Vertegenwoordiger naar elke natie, geslacht, taal en volk. De Heilige Geest geeft de

Appendix A t/m C Bijbelcommentaren

Goddelijke zalving aan allen die Christus aannemen. (The Christian Educator, aug.1897, p.22)

Hij heeft de Losprijs voor de gehele wereld betaald. Allen kunnen door Hem gered worden. Hij zal degenen die in hem geloven, aan God voorstellen als trouwe onderdanen van Zijn Koninkrijk. Hij wil hun Middelaar, zowel als hun Verlosser zijn. (MS 41, 1896)

Toen Christus aan het kruis op Golgotha stierf, werd een nieuwe en levende weg geopend voor zowel Jood als heiden. Van nu aan zou de Heiland dienst doen in de hemel der hemelen als Priester en Advocaat. Van nu aan was het bloed van dieren, geofferd voor de zonde, waardeloos, want het Lam van God was voor de zonden der wereld gestorven. (MS 127)

De Arm Die de menselijke familie ophief uit de ondergang

Page 487-488; blz. 744

die satan over het mensdom heeft gebracht door zijn verzoeking, is dezelfde Arm, Die de bewoners van andere werelden voor de zonde heeft bewaard. Elke wereld in de gehele oneindigheid vraagt de zorg en steun van de Vader en de Zoon; dezelfde zorg wordt voortdurend uitgeoefend voor de gevallen mensheid. Christus bemiddelt voor de mensen, de orde van de ongeziene werelden wordt eveneens bewaard door Zijn bemiddelend werk. Zijn dit geen onderwerpen van voldoende grootheid en belang om onze gedachten bezig te houden en onze dankbaarheid en aanbidding tot God te wekken? (RH 11 jan.1881; MYP p.254)

IX – Hij werd Mens opdat Hij Middelaar kon Worden

Jezus werd Mens, opdat Hij Middelaar tussen de mens en God kon worden. Hij bekleedde Zijn Goddelijkheid met menselijkheid, Hij verbond Zich met het mensdom opdat Hij met Zijn menselijke arm de gehele mensheid kon omvatten en met Zijn Goddelijke arm beslag kon leggen op Gods troon. Dit deed Hij om de mens terug te brengen naar de oorspronkelijke staat die hij in Eden had verloren door satans verlokkende verzoeking, opdat de mens zou kunnen beseffen dat het voor zowel zijn tegenwoordig als eeuwig welzijn is, de geboden van God te gehoorzamen. Ongehoorzaamheid is niet in harmonie met de natuur die God de mens in de hof van Eden had gegeven. (Brief 121, 1897)

De volmaaktheid van Zijn menselijkheid, de volmaaktheid van Zijn Goddelijkheid vormen voor ons de vaste basis waarop wij met God verzoend kunnen worden. Christus is voor ons gestorven toen wij nog zondaars waren. Wij hebben de Verlossing door Zijn bloed, de vergeving van zonden. Zijn doorboorde handen zijn uitgestrekt naar de hemel en naar de aarde. Met de ene hand legt Hij beslag op zondaars op de aarde, met de ander hand op de troon van de Oneindige en doet op deze wijze Verzoening voor ons. Christus staat nu als onze Advocaat voor de Vader. Hij is de Enige Middelaar tussen God en de mensen. Terwijl Hij de littekens van Zijn kruisiging draagt, bepleit Hij onze zaak. (Brief 35, 1894)

Appendix A t/m C Bijbelcommentaren

X – De Hemelse Advocaat Behoudt voor Altijd de Menselijke Natuur

Christus voer op naar de hemel, terwijl Hij een geheiligde menselijkheid met Zich meedroeg. Hij nam deze menselijkheid mee naar de hemel en door de eeuwen heen zal Hij deze behouden als Degene, Die elk menselijk wezen in de stad van God heeft verlost. (RH 9 maart, 1905)

Door Zijn beschikking heeft de Vader een Advocaat aan

Page 488; blz. 745

Zijn altaar geplaatst die met onze natuur bekleed is. Als onze Middelaar is het Zijn werk om ons aan god voor te stellen als Zijn zonen en dochters. Christus bemiddelt voor degenen die hem hebben aangenomen. Hun geeft Hij macht, op basis van Zijn eigen verdiensten, om leden te worden van de Koninklijke familie, kinderen van de hemelse Koning. (6T p.363-364)

Het is ons voorrecht in geloof Jezus te overdenken, Hem te zien staan tussen de mensheid en de eeuwige troon. Hij is onze Advocaat, die onze gebeden en gaven als feestelijke offeranden aan god voorhoudt. Jezus is het grote zondeloze Zoenoffer en door Zijn verdiensten kunnen god en de mens met elkaar spreken. Christus heeft onze menselijkheid meegenomen in de eeuwigheid. Hij staat voor God als de Vertegenwoordiger van ons geslacht. (YI 28 okt. 1897)

Jezus alleen kon Borg bij god zijn, want Hij was aan god gelijk. Hij alleen kon een Middelaar zijn tussen God en de mensen, want Hij bezat de Goddelijkheid en menselijkheid. Op deze wijze kon Jezus voor beide partijen Borg zijn voor de vervulling van de voorgeschreven voorwaarden. Als Zoon van God is Hij bij god Borg voor ons, en als het eeuwige Woord, als Eén Die gelijk is aan de Vader, verzekert Hij ons van de liefde van de Vader jegens ons, die Zijn Woord geloven. Toen God ons de verzekering wilde geven van Zijn onveranderlijke vredesraad, gaf Hij Zijn eniggeboren Zoon, om één te worden met het menselijk geslacht en voor altijd Zijn menselijke natuur te behouden als garantie dat god Zijn Woord zal vervullen. (RH 3 april, 1894)

De Verzoening van de mens met God kon alleen plaatsvinden door een Middelaar Die aan God gelijk was, die eigenschappen bezat, die Hem waardig maakten om ten behoeve van de mens met god te handelen en tevens God voor een gevallen wereld te vertegenwoordigen. De Plaatsvervanger en Borg moest de menselijke natuur bezitten, een band met het mensdom dat Hij moest vertegenwoordigen en als Gods Gezant moest Hij deel hebben aan de Goddelijke natuur, een band hebben met de Oneindige, om god aan de wereld te openbaren, een Middelaar tussen God en mens te zijn. (RH 22 dec. 1891)